

د اِسْمَاعِيل

عقیده

Download from: aghalibrary.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

وَبْنَاهِ مَوْزِنَةً لَا رِيبَ لَهَا

نو آیا دوی په قرآن کښې فکر
نه کوی،

یا د دوی په زړونو باندې تالی
لگیدلې دی؟

(سورت ۴۷ : ۲۴)

الله پاک دې ستاسو زړه
کولاړ کړی

د اسمعیل عقیده - دا د دوو ملگرو قیصه ده چې په خپل ژوند کښې د صحیح لار په لټون کښې وی. په هغوی کښې یو دا یقین ساتی چې هغه دا لار موندلې ده. واقعی هغه دا موندلې ده؟

نو اوس چې هغوی د انسانی فطرت او روحانیت، عقیدې، نیک عملونو، دعا، معافی او د راتلونکي ژوند په اړه خبرې کوی، نو تاسو د هغوی دا خبرې واورئ.

یو ملگره چې ډیر لاپروا وی، د هغه په دې هیڅ پروا نه وی چې څوک په ژوند کښې په کومه لار روان دی. او بل ملگره دا خبره رد کوی چې هغه دې هر څه په حالاتو پریږدی او انجام یې د صحیح لارې په ځای، غلطه لار وی. آیا واقعی ستاسو عقیده څه فرق راوستلې شی؟

تاسو به حیران شی چې هغوی څنگه په یو نوې طریقې سره د یو بل نه سوالونه کوی، خپل خیالات بیانوی او د خبرې نتیجې ته رسی.

د اِسْمَعِيل عقیده

زما نوم اِسْمَعِيل دے. زه مسلمان يم او يوي لوي مسلمانې کورني سره تعلق ساتم، او په يو داسې وطن کښې ژوند کوم چرته چې عربي نه وييلې کيږي. زه يو شو کاله په سکول کښې اُستاد وم. زما يو ډير خوږ ملگر دے چې نوم ئې عبدالله دے. مونږ دواړه په يو کلي کښې اوسيدو. مونږ د وړوکوالي ملگري يو. مونږ يوځای لوی شو، يوځای مو لوبې وکړې، يوځای سکول ته لاړو او چې کله لږ لوی شوو نو چټيانې به مو اکثر يوځای تيرولې. مونږ ډير ښه ملگري يو، نو په دې وجه مونږ په آزادي يو بل سره د خپل ژوند د حالاتو يا د نورو څيزونو په حقله خبرې کولې شو. زما د روحاني څيزونو په حقله خبرې کول ډير خوښ دی. او د دې يو مثال زما او زما د مسلمان ملگري عبدالله دا خبرې دی.

اِسْمَعِيل: السلام عليكم، عبدالله!

عبدالله: وعليکم السلام، اِسْمَعِيله! څنگه ئې؟

اِسْمَعِيل: الحمد لله، زه ښه يم. ته څنگه ئې؟

عبدالله: زه ښه يم، خو په ډيرو مسئلو کښې راگير يم.

داسې ښکاري چې زه هميشه په مسئلو کښې

راگير يم او په دې نه پوهيږم چې څنگه دا مسئلې

حل کړم.

اسمعیل: دا خو ژوند سره تړلې خبرې دی، خو ته ماته د خپلو مسئلو په حقله ولې نه وائی؟ دا څه پته لگی کیدم شی چې زه ستا مرسته وکړم شم.

عبدالله: ډیره مننه! تا ته پته شته؟ کله چې زه ستا ژوند ته گورم نو ته هر وخت خوشحاله ښکاري او داسې ښکاري چې تا ته لکه زما په شان مسئلې نشته. نو د دې راز څه دے؟

اسمعیل: عبدالله... یقیناً چې زما هم مسئلې شته، خو زه همیسه د الله پاک نه مرستې د پاره دعا غواړم... عبدالله: هم... چې کله هم مونږ خبرې کوو، نو ته په کښې د الله پاک ذکر خامخا کوې... اسمعیله، ته ډیر مذهبی ئې.

اسمعیل: نه عبدالله، زه ډیر مذهبی نه یم، خو زه په الله پاک باندې یقین ساتم.

عبدالله: واقعی؟ هغه څنگه؟

اسمعیل: ما د قرآن لوستلو سره د الله پاک په حقله نوره هم ازده کړه شروع کړې ده. د قرآن نه ما دا ازده کړل چې ما له د هغه پیغمبرانو په شان ژوند تیروول پکار دی کوم چې الله پاک رالیرلی وو.

عبدالله: تہ حضورِ پاک يادوې کنه؟

إسمعیل: آؤ، مونږ له د حضورِ پاک د ژوند نه ازده کړه پکار ده، خو دې سره سره مونږ له د نورو پیغمبرانو نه هم ازده کړه پکار ده. ياد ساته چې قرآن مونږ ته دا نبودنه کوی چې مونږ له د الله پاک په هغه نورو خلیريشتو پیغمبرانو باندې هم ایمان ساتل پکار دی.

عبدالله: بالکل... او مونږ له په الله پاک، ملایکو، آسمانی کتابونو، رسولانو او په ورځ د آخرت هم ایمان ساتل پکار دی.

إسمعیل: بالکل، په قرآن کې داسې وئیلې شوی دی،
"نیکي دا نه ده چې خپل مخونه د مشرق او مغرب
په طرف وگرځوئ، لیکن نیک سره هغه دے
چې په الله او په ورځ د آخرت او په ملایکو او په
کتابونو او په نبیانو یې ایمان راوړے دے..."
(قرآن ۲: ۱۷۷)

عبدالله: وگوره کنه، تا ته همیشه آیتونه ياد وی.
إسمعیل: د مسلمانانو په طور مونږ له صرف د قرآن تلاوت
کول نه دی پکار. مونږ له پکار دی چې په قرآن
ځان هم پوهه کړو. زما عربي دومره ښه نه ده، خو

زۀ بيا هم د قرآن لوستل نه پريږدم. کم از کم زۀ په خپله ژبه کښې د قرآن ترجمه لوستلې شم. ماته په قرآن کښې ډير برکتونه ملاؤ شوي دي، نو ما له د نور څۀ په حقله فکرمند کيدل نه دي پکار...

عبدالله: آؤ، خو...

إسمعیل: خو څۀ، عبدالله؟

عبدالله: خو اسمعیله، داسې څۀ شته چې زۀ د هغې په حقله فکرمند یم. زۀ یریرم چې د مرگ نه پس به ما سره څۀ کیري.

إسمعیل: ستا مطلب دے د آخرت په ورځ باندي؟

عبدالله: آؤ.

إسمعیل: تۀ ولي یریري؟

عبدالله: اسمعیله، تۀ ما د ډيري مودې راسې پیژني، اؤ تا ته پته ده چې زۀ تل دا کوشش کوم چې په ټولو حکمونو باندي عمل وکړم. زۀ پنځۀ وخته مونځ کوم، روژه نیسم اؤ غریبانانو له پیسې ورکوم. خلق ما ته د یو ښۀ سپری په نظر گوري...

إسمعیل: ډیر ښۀ. نو بیا مسئله څۀ ده؟

عبدالله: مسئله دا ده چې په ټولو اصولو باندي د عمل کولو په باوجود بیا هم د څۀ کمه شته.

إسمعیل: د خه کمه دے، عبدالله؟

عبدالله: زما زره ته سکون نشته. کله چې زه مړ شم، نو زه نه یم خبر چې جنت ته به ځم او که دوزخ ته. نو زه د مرگ نه یریرم.

إسمعیل: ما ته پته ده... او تا سره ځکه داسې کیږی چې تا لا تر اوسه پورې نیغه لار نه ده موندلې. تا ته پته شته چې نیغه لار څه ده؟

عبدالله: نیغه لار؟ دا څه ته وائی؟

إسمعیل: تا ووئیل چې ته د مرگ نه یریرې ځکه چې تا ته پته نشته چې د مرگ نه پس به ته چرته ځې او په دې وجه هم یریرې چې تا ته دا هم پته نشته چې په ورځ د آخرت به تا سره څه کیږی. نو زه تا سره یو څو خبرې کولې شم؟

عبدالله: بالکل.

إسمعیل: که چېرې مونږ ته د نیغې لارې پته وی... نو بیا مونږ له د راتلونکې وخت په حقله فکر کول نه دی پکار.

عبدالله: ستا څه مطلب دے؟

إسمعیل: مونږ روزانه پنځه وخته مونځ کوو او په هر یو مونځ کې سوره الفاتحه وایو، ټیک ده کنه؟ په شپږم

آيت ڪنبي وئيلے شوی دی، "وڻايه مونڙ ته لار نيغه." (قرآن ۱ : ۶) نو اوس راته ووايه چي مونڙ د ورخي خو ڇله الله تعالیٰ نه دا دعا غواڙو چي مونڙ ته نيغه لار وڻايه؟

عبدالله: دوه ڇله سحر، څلور ڇله ماسپنين، څلور ڇله مازيگر، دري ڇله ماڻام او څلور ڇله ماسخوتن. نو د ورخي اوولس ڇله.

اسماعيل: نو مونڙ روزانه اوولس ڇله الله پاڪ نه دا دعا غواڙو چي مونڙ ته نيغه لار وڻايه. تا ته پته شته چي نيغه لار ڇه ده؟ د دي ذکر په قرآن ڪنبي شته. په دي ڪنبي وئيلے شوی دی، "عيسيٰ په قيامت باندي د يقين راوستلو ذريعه ده نو تاسو په دي حقله شك مه ڪوي او په ما پسي روان شي، دا سمه نيغه لار ده... او ڇه وخت چي عيسيٰ ښڪاره نخبني راوري نو خلقو ته بي ووئيل چي تاسو له مي د حڪمت خبري راوري دي او ڇڪه راغلي يم چي تاسو ته ڇني خبري صفا ڪرم چي تاسو په ڪنبي اختلافونه ڪوي. نو د الله نه وويري او زما خبري ومني. بي شڪه الله زما هم رب دے او ستاسو هم

رب دے، نو د هغه عبادت کوئی. هم دا سمه
نیغه لار ده." (قرآن ۴۳: ۶۱، ۶۳ - ۶۴)

عبدالله: او هو، زما دا آیت نه وو یاد...

إسمعیل: خو الله پاک هم داسې وئیلی دی. دلته د نیغې
لارې نه مطلب صرف د الله پاک د عبادت او
حمدو ثناء طرف ته اشاره نه ده، بلکه د دې
خبرې مطلب چې "ما پسي رايه" دا هم دے چې
مونږ له د عیسی مسیح پیروی کول پکار دی. دا
نیغه لار ده.

عبدالله: عیسی مسیح پسي تلل؟؟؟ خو اسمعیله... عیسی
مسیح خو صرف د عیسایانو د پاره دے، ولي
داسې نه ده؟

إسمعیل: نه عبدالله داسې نه ده! عیسی مسیح صرف د
عیسایانو د پاره نه دے. عیسی مسیح د مسلمانانو
د پاره هم دے. عیسی یو مسلمان دے!

عبدالله: دا نه شی کیدے! ته توقی کوې کنه؟

إسمعیل: زه توقی نه کوم، عبدالله. زما په خیال تا ته د
مسلمان د معنی پته نشته. ما ته ووايه چې اسلام
خه ته وائی؟

عبدالله: اسلام يو مذهب دے، او مسلمان هغه کس ته وئيلے شی چې په دې مذهب باندې عمل کوی، ټيک ده؟

إسمعیل: نه عبدالله صرف دا نه ده. د اسلام او مسلمان مطلب دے خپل ځان الله پاک ته سپارل يا خپل ځان د هغه تابع کول. نو د قرآن په بنياد باندې زه دا يقين ساتم چې عیسیٰ مسیح هغه ذات دے چا چې خپل ځان الله پاک ته وسپارلو. مثال په طور عیسیٰ مسیح د الله پاک خادم دے. "هغه وئیل، بې شکه زه د الله تعالیٰ خادم یم..."
(قرآن ۱۹: ۳۰)

عبدالله: ټيک ده، خو د خادم جوړیدو مطلب دا نه دے چې بیا به څوک تل د خپل مالک مرضی پوره کوی.

إسمعیل: دا خبره رښتیا ده، خو په قرآن کښې دا هم وئیلے شوی دی، "مسیح (عیسیٰ) هیچرې دا شرم نه گڼی چې د الله تعالیٰ خادم دې ورته وئیلے شی او نه مقربې فرښتې په دې کښې څه عار گڼی. او څوک چې د الله تعالیٰ عبادت شرم وگڼی او غرور

وکړی نو الله به ټول خلق خپل ځان ته (د قیامت
 په ورځ) جمع کوی. " (قرآن ۴ : ۱۷۲)
 د عیسیٰ مسیح او د هغه خلقو په رویه کښې فرق ته
 وگوره څوک چې خپل ځان د الله تابع نه کوی.
 عیسیٰ مسیح خپل ځان حلیم کړو. هغه په دې
 باندې ډیر غرور نه کوی چې د الله خادم شی.
 هغه دا هیڅ شرم نه گڼی. زما دا هم ایمان دے
 چې عیسیٰ مسیح به ضرور یو داسې کس وی چا
 چې خپل ځان الله ته سپارلے وو، په خاص طور
 باندې د هغه وخت نه کله داسې چې د هغه
 حواریان مسلمانان وبللے شول! . په قرآن کښې یو
 آیت دے چې په کښې داسې وئیلے شوی دی،
 "نو عیسیٰ چې کله له دوی څخه کفر ولیدو، نو
 وې وئیل، د الله په طرف (تللو کښې) څوک زما
 مدد کوونکی دی؟ حواریانو وئیل، مونږ د الله
 مددگار یو، مونږ په الله ایمان راوړے دے او تہ
 گواه شه په دې چې بې شکه مونږ مسلمانان
 (فرمانبردار) یو. " (قرآن ۳ : ۵۲)

عبدالله: نو آیا مسلمانان هم په عیسیٰ مسیح باندې ایمان
 راوړلے شی؟

إسمعیل: آؤ، بالکل عبدالله. تا ته پته شته چې د قرآن د نازلیدلو نه پس رومی کوم مسلمان په عیسی مسیح باندې ایمان راوړی وو؟

عبدالله: تا؟

إسمعیل: ما؟ نه، عبدالله. د قرآن د نازلیدلو نه پس رومی مسلمان چې په عیسی مسیح باندې ایمان راوړی وو نو هغه حضرت محمد وو! هغه مونږ ته په قرآن کښې د لس کم سلو نه زیاتو آیتونو کښې د عیسی مسیح په حقله وئیلی دی.

عبدالله: نو ولې حضرت محمد مونږ ته د عیسی مسیح په حقله دومره ډیر ذکر کړی دے؟

إسمعیل: ځکه چې حضرت محمد د یو خبرداری ورکوونکی په طور راغلو. هغه مونږ د دوزخ د سختې سزا نه خبردار کړو چې د گناه کارانو د پاره ده او هغه مونږ له د الله پاک د مینې په حقله پیغام راکړو.

عبدالله: هم... زما خو دا خیال دے چې الله پاک صرف خاص خلقو سره مینه کوی، خو ما ته پته نشته چې آیا زه د الله پاک د مینې لایق یم یا نه. د الله پاک مینې حاصلولو د پاره ما له کامل جوړیدل

پکار دی. اسمعیله، زہ خپل پوره کوشش کوم چي
کامل جوړ شم.

اسمعیل: خو عبدالله، مونږ هیچرې هم کامل نه شو
جوړیدلے. زہ هم کامل نه یم. صرف الله پاک
مونږ کامل جوړولے شی. او ما دا د قرآن نه ازده
کړی دی. په دې کښې وئیلے شوی دی، "اے
هغو کسانو چې ایمان یې راوړے دے! تاسو د
شیطان د قدمونو پیروی مے کوئ او چا چې د
شیطان د قدمونو پیروی وکړه، نو یې شکه دا
(شیطان) د بې حیایی او ناروا کارونو امر کوی. او
که په تاسو باندې د الله فضل او د هغه رحمت نه
وی (نو) په تاسو کښې هیڅوک هیڅکله هم (د
بهتان له گناه نه) پاک شوی نه وے او لیکن الله
پاکوی چا لره چې وغواړی او الله ښه اوريدونکے،
ښه عالم دے." (قرآن ۲۴: ۲۱)

عبدالله: که واقعی درته رښتیا ووايم نو زما نه هم گناهونه
شوی دی، خو بل طرف ته زه نیک او ښه کارونه
هم کوم. نو کله چې زه مړ شم، او که چېرې زه
الله پاک ته دا وئیلے شم چې ما ډیر زیات ښه
کارونه کړی دی او صرف یو څو گناهونه رانه

شوی دی، نو بیا بی شکه چي الله پاک به په ما
 باندي فضل او رحم وکړي او ما به کامل کړي.
إسمعیل: عبدالله، زما ملگریه... الله تعالی پاک دے. "دغه
 الله هغه ذات دے چي نشته هیخ حق معبود مگر
 هم دے دے، چي (حقیقی) بادشاه دے، بنه
 پاک دے، سلامتی ورکونکے (او) امان
 ورکونکے دے. نگهبان، بنه غالب، ډیر عظمت
 واله، ډیر لویئ واله دے. الله پاک دے له هغو
 (شیانو) نه چي دوی ئي ورسره شریکوی. (قرآن
 ۵۹: ۲۳)

عبدالله: خو ولي الله پاک به ما نه قبلوی خه؟
إسمعیل: ولي نه، خو که چرې ته بیخی پاک بی! لکه
 خنکه چي په دې تیر شوی آیت کبني مونږ
 واوریدل، "او که پر تاسو باندي د الله فضل او د
 هغه رحمت نه وی (نو) په تاسو کبني هیخوک
 هیخکله هم (د بهتان له گناه نه) پاک شوی نه
 وے. (قرآن ۲۴: ۲۱) عبدالله، لکه خنکه چي ما
 مخکبني درته وویل چي الله پاک دے، نو هغه
 مونږ صرف هله قبلوی چي کله مونږ هم بیخی

پاک يو. خو آيا ته دا يقين ساتي چي هر يو کس
دومره پاک جوړيدلے شي؟

عبدالله: کيدے شي...

إسمعیل: زما نه دے خيال عبدالله. زه به درله يو مثال
درکړم، نو ته به زما په خبره باندې پوهه شي. کله
چي ته زما کور ته راخي نو زه هميشه تا له يو
گلاس تازه، صفا اوبه درکوم. او تا خو زه په اوبو
يشولو باندې ليدلے يم، نو تا ته پته وي چي دا اوبه
بيخي پاکي وي. او ته بغير د خه شک نه دا اوبه
خښي، ټيک ده کنه؟

عبدالله: او بالکل.

إسمعیل: خو که چري تا ته معلومه شي چي ستا په گلاس
کښي لږ شان گند غورزيدلے دے نو بيا؟ نو ته به
بيا هم هغه اوبه خښي؟ او خه دمره ډير گند هم
نه... صرف لږ شان گند دے.

عبدالله: نه هيخ چري هم نه! زه به هغه اوبه نه خښم!

إسمعیل: ولي به نه خښي؟

عبدالله: خکه چي په هغي کښي گند غورزيدلے دے! او
اوبه گنده شوي دي...

إسمعیل: نو دغه شان کټ چرې مونږ هر څومره ښه کارونه
کړي دي، مونږ د گناه سره خدای پاک خواته نه
شو راتلې، که هغه وړه گناه ولې نه وي. الله پاک
به گناهگارانو له سزا ورکوي.

عبدالله: ستا واقعي دا يقين دے چې الله پاک دومره سخت
دے؟

إسمعیل: آؤ. د قرآن په مطابق، "بي شکه شان دا دے چې
هغه څوک چې خپل رب ته راشي، په دې حال
کښې چې کافر وي، نو بي شکه د ده لپاره دوزخ
دے، دے به په دې کښې نه مری او نه به
ژوندون کوي." (قرآن ۲۰: ۷۴)

عبدالله: دا خو ويروونکي خبره ده!

إسمعیل: نو مونږ صرف د الله پاک په فضل او رحمت سره
پاکيدلې شو.

عبدالله: اوس پوهه شوم...

إسمعیل: تا ته پته شته چې د الله پاک رحمت څوک دے؟
مونږ ته وئيلې شوی دی چې د عیسیٰ مسیح د پيدا
کيدو نه مخکښې الله پاک بی بی مريم له يوه
فرښته وليرله. الله پاک د فرښتې په وسيله وفرمائيل،
"او د دې لپاره چې مونږ دے (عیسیٰ) د خلقو

لپاره نخښه وگرځوو او له خپل (الله) جانب نه
رحمت. او دغه يو فيصله شومې کار دى. " (قرآن
۱۹: ۲۱)

عبدالله: ما د چا نه اوريدلى دى چې عيسى مسيح صرف
يهوديانو د پاره راغلى دى، دا خبره رښتيا ده؟
اسماعيل: عبدالله وگوره چې په دې آيت كښې څه وئيلې
شوى دى. په دې ټكو باندې غور وكړه "د خلقو
لپاره نخښه". په دې كښې دا نه دى وئيلې شوى
چې د يهوديانو د پاره نخښه، ټيك ده كنه؟ د دې
مطلب دى د هر چا د پاره... د ټولو خلقو د
پاره.

عبدالله: ښه اسماعيله، زه ستا نه نورې پوښتنې هم لرم. چې
كله هم زه گورم چې تا ته څه مسئلې وى، نو ته
هميشه هغه ډيرې ښې طريقې سره حل كوي.
اسماعيل: نه عبدالله. زه په خپل طاقت سره خپلې مسئلې نه
شم حل كولې. خو الله پاك هغه چا له د كاميابي
وركولو وعده كړې ده څوك چې په عيسى مسيح
ايمان راوړى او د هغه پيروي كوي. په قرآن كښې
وئيلې شوى دى، "نو مونږ (الله) هغو كسانو ته د
خپل دښمن په خلاف قوت وركړو چې (په عيسى

بي) ايمان راورى وو، نو دوى غالبه شول. (قرآن ٦١: ١٤) نو عبدالله... زما د پاره دننمن شيطان او د هغه منونكى دى. هغوى زمونږ په ژوند كښې په مونږ باندې د هر قسمه مسئلو په ذريعه حمله كوي. خو الحمدلله، زه په دې ژوند كښې په ټولو مسئلو باندې غالب راتلې شم ځكه چې عيسى مسيح زما مرسته كوي.

عبدالله: په عيسى مسيح باندې د ايمان راورلو او هغه پسې د تلو دا خبرې د يو مسلمان په حيث زما د پاره ډيرې ناآشنا دى. او دا زما د پاره ډيره عجيبه ده چې يو مسلمان د هغه په حقله دومره خبرې كوي. **اسماعيل:** زما نه دى خيال چې دا ناآشنا خبرې دى، ځكه چې د عيسى مسيح د ژوند په حقله په قرآن كښې ډيرې واقعي موجودې دى. د دې نه علاوه، د مسلمانانو په طور مونږ له ټول قرآن لوستل پكار دى. نو بيا ضرورى ده چې مونږ د عيسى مسيح په حقله ټول آيتونه ولولو. دا د يو مسلمان د پاره ښه نه ده چې هغه د عيسى مسيح په حقله آيتونه ونه لولى. عبدالله ما ته پته ده چې ته قرآن لولې، داسې ده كنه؟

عبدالله: آؤ بالکل، زه دا لولم، خو دا په عربی کنبې دے اؤ
 عربی زما ژبه نه ده نو ځکه زه په دې نه پوهیږم.
 ما سره هغه قرآن نشته چې زمونږ په ژبه کنبې یې
 ترجمه شوې وی.

إسمعیل: ولې نشته؟ ته د کتابونو دوکان ته لاړ شه نو هلته
 به تا ته ستا په خپله ژبه کنبې ترجمه شوی قرآن
 ملاؤ شی. ما سره هغه ترجمه شوی قرآن شته چې
 ترجمه یې د حکومت اؤ عالمانو له خوا نه تصدیق
 شوې ده.

عبدالله: تا د عیسی مسیح په حقله دومره پوهه څنگه
 حاصله کړې ده؟

إسمعیل: ما سره ځکه د عیسی مسیح په حقله دومره
 معلومات شته چې حضرت محمد په قرآن کنبې د
 عیسی مسیح په حقله ډیر ذکر کړی دے. نو چا
 چې ما ته د عیسی مسیح په حقله بنودنه وکړه هغه
 کس حضرت محمد دے.

عبدالله: خو د کله نه چې حضرت محمد راغلے دے، نو
 بیا مونږ ته د عیسی مسیح په حقله د ازده کړې څه
 حاجت دے؟

اسمعیل: عبدالله... داسی ڊیر مسلمانان شته چې هغوی د عیسیٰ مسیح په حقله لوستنه نه کوی ځکه چې هغوی دا سوچ کوی چې حضرت محمد آخری پیغمبر دے نو اوس هغوی له د عیسیٰ مسیح یا د نورو پیغمبرانو د ژوند په حقله نوره ازده کړه نه ده پکار. خو حضرت محمد د عیسیٰ مسیح په ژوند کښې ډیره دلچسپی اخستله. نو ځکه هغه مونږ ته د عیسیٰ مسیح په حقله ډیر څه وئیلی دی، ځکه چې عیسیٰ مسیح د نورو پیغمبرانو نه ډیر زیات بدل دے.

عبدالله: بدل دے؟ ته په څه وجه دا سوچ کوی چې عیسیٰ مسیح دومره خاص دے؟ ځکه چې ته ما ته د دې په حقله ډیرې خبرې کوی چې مونږ له خامخا د عیسیٰ مسیح د ژوند په حقله ازده کړه پکار ده او هغه پسي تلل پکار دی. هغه په څه وجه بدل دے؟

اسمعیل: ما ته دا څنگه معلومه ده چې عیسیٰ مسیح دومره خاص دے؟ نو عبدالله... حضرت محمد مونږ ته وئیلی دی چې الله پاک بی بی مریم له فرښتې ولیږلې چې هغې له دا زیرے ورکړی چې عیسیٰ

مسیح به په دې جهان او په راتلونکي جهان کښې
 ډير مخور وی. په قرآن کښې وئیلے شوی دی،
 "کله چې ملایکو ووئیل: اے مریمې! بې شکه الله
 تا ته له خپل طرف نه د یوې کلمې زیرے
 درکوی، چې د هغه نوم مسیح عیسی زوے د مریم
 دے. چې په دنیا او آخرت کښې به ډير مخور وی
 او له مقربینو څخه به وی." (قرآن ۳: ۴۵)

عبدالله: ما ته داسې ښکاری چې ته د عیسی مسیح د لویې
 بیانولو په وجه د هغه او د نورو پیغمبرانو په مینځ
 کښې فرق راولي.

إسمعیل: عبدالله، دا زه نه یم چې د لویې بیانولو سره عیسی
 مسیح د نورو نه جدا کوم. بلکه دا الله پاک په
 خپله کړی دی. د قرآن په مطابق الله پاک فرمائیلی
 دی، "دا رسولان دی، مونږه د دوی نه ځینې په
 ځینو باندې غوره کړی دی، له دوی نه ځینې هغه
 دی چې الله ورسره خبرې کړی دی. او د دوی د
 بعضو بې درجې اوچتې کړی دی. او مونږه د
 مریمې زوې عیسی ته ښکاره معجزې ورکړې دی
 او مونږ هغه په روح القدس سره قوی کړے دے."
 (قرآن ۲: ۲۵۳) الله پاک عیسی مسیح سره نیغ په

نیغه خبرې کړې دی. الله پاک هغه ته خپله
 مهربانی داسې څرگنده کړه چې هغه له یې معجزې
 ورکړې او هغه یې روح القدس سره قوی کړه
 دے. د الله پاک فرښتو ووئیل چې عیسیٰ مسیح به
 په دنیا او آخرت کښې ډیر مخور وی او له مقرینو
 څخه به وی. نو الله پاک په خپله د عیسیٰ مسیح
 درجه اوچته کړې ده.

عبدالله: اسمعیله، ما ته د دې آیتونو بالکل پته نه وه. نو د
 مسیح څه مطلب دے؟

اسمعیل: د دې مطلب دے "مسح کړه شوے". تا ته پته
 شته چې ډیره موده مخکښې چې کوم بادشاهان
 وو، نو د بادشاه جوړیدو د پاره به د هغوی په سر
 تیل اچولے کیدل؟ د عیسیٰ مسیح د خاص
 جوړیدو یوه وجه دا ده چې الله پاک هغه له مسیح
 لقب ورکړه دے. د دې آیت مطلب دے چې
 الله پاک عیسیٰ مسیح مسح کړه دے... د تیلو
 سره نه بلکه د روح القدس سره!

عبدالله: هم، دا ډیره دلچسپه خبره ده. فرض کړه چې زه
 په عیسیٰ مسیح ایمان لرم. نو ولې ما ته به عیسائی
 نه شی وئیلے؟

اسمعیل: عبدالله، تہ د خومره مودې داسې ما پیژنې؟ مونږ د
 خومره مودې داسې ملگری یو؟ مونږ د ډیرې مودې
 نه ملگری یو، ټیک ده کنه؟ او تہ همیشه ما د یو
 ښه مسلمان په طور پیژنې. ما ته یاد دی کله چې
 مونږ واره وو، نو یوځای به جماعت تلو. یوځای
 مو روژې نیولې وې. په وړوکی اختر کښې به تہ
 مونږ کره راتلې او زه به تاسو کره درتلم. نو صرف
 په عیسی مسیح باندې ایمان راوړلو او هغه په حقله
 د پیژندگلو په وجه ما ته هیڅوک هم عیسائی نه
 وائی، ټیک ده کنه؟ زه یو مسلمان یم: تا ته دا پته
 ده... د دې نه علاوه، عیسی مسیح کله هم خلقو
 ته دا نه دی وئیلی چې هغوی عیسایان جوړ شی.
 عیسی مسیح مونږ ته صرف دا وائی چې هغه پسي
 روان شو. لکه څنگه چې په قرآن کښې وئیلے
 شوی دی، "او کله چې عیسی له ښکاره دلیلونو
 سره راغے، وې وئیل: یقیناً ما تاسو ته حکم
 راوړے دے او د دې لپاره (راغلے یم) چې تاسو ته
 ځینې هغه (احکام) بیان کړم چې تاسو په هغو
 کښې اختلاف کوئ. نو تاسو له الله نه وویریرئ او
 زما اطاعت کوئ." (قرآن ۴۳: ۶۳)

عبدالله: نو بيا ولي په دنيا کښې نن ځينې خلقو ته عيسايان
وئيلې شي؟

اسماعيل: زما خبره واوړه عبدالله، عيسى مسيح او د هغه
مريدانو کله هم خپل ځان ته عيسايان نه دي
وئيلې. بلکه کله چې عيسى مسيح آسمان ته لاړو
نو د هغې نه ډير کالونه پس په بل وطن کښې د
هغوئ مخالفونو هغوئ ته عيسايان وئيل شروع
کړل.

عبدالله: تا ته څنگه پته ده؟

اسماعيل: ته په خپله په قاموس کښې د دې په حقله
معلومات کولې شي.

عبدالله: اسماعيله، تا ته د عيسى مسيح په حقله د ډير څه
پته ده، او ته هميشه دا غواړې چې د الله پاک په
حقله خبرې وکړې، او زمونږ عيسايانو گاونډيانو
سره هم د دې په حقله خبرې کوې. زه ځينې
مسلمانان پېژنم چې هغوئ عيسايانو سره خبرې
کول نه غواړي. زه به په دې حيرانيدم چې ته
څنگه دومره په کولاؤ زړه او آزادئ سره مختلفو
قسمه خلقو سره خبرې کوې، په خاص طور باندي
عيسايانو سره، ځکه چې ما خو دا اوريدلی وو چې

د مسلمانانو او عيسايانو خپلو کښې دومره نه لگي...

اسمعیل: ښه مسلمانانو له د عيسايانو عزت کول پکار دی ځکه چې هغوی د آسماني کتابونو منونکی دی. د حضرت محمد به عيسايان خوښ وو. هغه خو د عيسايانو تعريف هم کړی دے...

عبدالله: اوه واقعي، آيا دا په قرآن کښې وئيلے شوی دی؟
اسمعیل: آؤ، د قرآن په يو آيت کښې دا وئيلے شوی دی، "او خامخا لازماً به تہ له مومنانو سره په دوستي کښې تر ټولو خلقو زيات نزدې هغه کسان مومې چې وئيلي يې دی: مونږ عيسايان يو. دا ځکه چې په دوی کښې په رښتيا عبادت گذاره عالمان او زاهدان دی او دا ځکه چې واقعاً دوی تکبر نه کوي." (قرآن ۵: ۸۲) تا ته پته شته عبدالله، که چېرې مونږ دې آيت ته وگورو، نو د دې مطلب دے چې دا خلق حليمان دی.

عبدالله: تہ څنگه دا وئيلے شي چې عيسايان حليمان دی؟
اسمعیل: زما مطلب دا دے، که چېرې هغوی رښتيني عيسايان وی نو بيا به هغوی په عيسی مسيح باندې د ايمان راوړلو په وسيله خپل ژوند د الله پاک د

اختيار لاندې تيروي ځکه چې هم دا د هغوی د پاره د الله پاک د طرف نه رحم دے. نن صبا ډير خلق تکبر کوی. هغوی دا سوچ کوی چې په خپل کوشش او طاقت سره جنت ته تلے شی. هغوی سوچ کوی چې د بنه کارونو، په نورو خلقو باندې د رحم، غريبانو له د خوراک ورکولو، روژې نيولو، قربانيانو او داسې نورو مذهبي کارونو په وسيله هغوی جنت ته تلے شی.

عبدالله: خو په بنه کارونو کولو کبې څه بده خبره ده؟...
إسمعیل: زه ستا خبره منم، عبدالله. بنه کارونه کول او د خلقو مرسته کول ډير بنه دی، خاص طور باندې تر څو چې مونږ په دې دنيا کبې ژوندی يو. خو زما دا ايمان دے چې مونږ دا بنه کارونه د رشوت په طور نه شو استعمالولے چې الله پاک ته ووايو مونږ جنت ته بوځی.

عبدالله: ستا څه مطلب دے؟ زه الله پاک له رشوت نه ورکوم...

إسمعیل: که چېرې مونږ بنه کارونه دې د پاره کوو چې جنت ته لاړ شو، د دې مطلب دے چې مونږ دا خپل کارونه د يو قسم رشوت په طور استعمالوو او

الله پاک ته وايو چې مومږ جنت ته بوځي . خو که چرې مومږ ښه کارونه کوو نو دې سره سره مومږ ډير گناهونه هم کوو. نو بيا ولې الله پاک له زمومږ ښه کارونه قبلول پکار دی؟ د دې په حقله سوچ وکړه... زمومږ نه ډير گناهونه کيږي، ولې داسې نه ده؟ او مومږ روزانه گناهونه کوو، ټيک ده کنه؟

عبدالله: او... ځيني وخت...

إسمعیل: عبدالله، يقيناً چې زمومږ نه گناهونه کيږي. مومږ روزانه گناه کوو، او بيا بيا بې کوو! که چرې زمومږ دا يقين وی چې گناه نه کوو نو مومږ خپل ځان له دوکه ورکوو!

عبدالله: خوزه اوس هم نه پوهيږم چې زمومږ ښه کارونه ولې زمومږ مرسته نه شی کولې.

إسمعیل: ټيک ده. زه به درته ووايم چې زمومږ ښه کارونه څنگه زمومږ مرسته نه شی کولې. آيا ته دا خبره منې چې د ښو کارونو په وسيله غيرايمانداران جنت ته نه شی تلې؟

عبدالله: کيدې شی.

إسمعیل: بالکل. په قرآن کښې وئيلې شوی دی، "د غيرايماندارانو عملونه د هغه ايرو په شان دی چې

په سخته بادى ورځ كښې پرې تيز باد راوالوځي،
 دوئ به له خپلو كړو عملونو نه په هيڅ شى قادره
 نشي. هم دغه ډيره لرې گمراهي ده." (قرآن ۱۴:
 ۱۸) نو د هغوئ په حقله دې څه خيال دے
 څوك چې خپل ځانونه ښه گڼي او دا سوچ كوي
 چې هغوئ ښه كارونه كوي؟ آيا د هغوئ ښه
 كارونه به د هغوئ مرسته وكړي شي؟

عبدالله: بالكل. ولي نه؟

إسمعیل: عبدالله، مونږ د دې په حقله غلط هم كيدے شي
 چې زمونږ كارونه ښه دي او كه نه. په قرآن كښې
 مونږ له خبرداري راکړي شوے دے، "ووايه، چې
 آيا زه تاسو ته د هغه چا پته وښاييم چې په خپل
 عمل كښې ډير تاوانيان پاتي دي؟ دا هغه كسان
 دي چې د هغوئ كوششونه د دنيا په ژوند پسې
 برباد شول او په دې گمان كښې پراته وو چې گڼي
 هغوئ ډير ښه كارونه كوي." (قرآن ۱۸: ۱۰۳ -
 ۱۰۴)

عبدالله: هم... .

إسمعیل: مونږ څنگه دا يقين كولے شو چې زمونږ فيصله يوه
 صحيح فيصله ده؟ مونږ كيدے شي دا سوچ كوو

چي مونڙ ٻنڌه يو، خو په اصل ڪنڀي نه يو. مونڙ
 ڪيدے شي دا سوچ ڪوو چي مونڙ ٻنڌه ڪارونه ڪوو
 خو په اصل ڪنڀي زمونڙ ڪارونه بي فائدي وي.

عبدالله: خو ڪه چري مونڙ هغه ڪارونه ڪوو د ڪومو چي
 مونڙ ته پته وي چي ٻنڌه دي، لکه دعاگاني ڪول؟
 يقيناً الله پاڪ به زمونڙ دعاگاني په ٻنو ڪنڀي
 حسابوي.

اسماعيل: ضروري نه ده. ڪيدے شي چي زمونڙ دعاگاني هم
 د الله پاڪ په نزد د هغه د مرضي په مطابق نه
 وي. په قرآن ڪنڀي داسي وئيلے شوي دي، "او
 ڄيني انسانان د عذاب د پاره داسي دعا غواري
 لکه چي هغه د نيڪي دعا غواري. او انسان ڀير
 تلوار ڪوونڪے دے." (قرآن ۱۷: ۱۱)

عبدالله: خوزه اوس هم دا سوچ ڪوم چي زمونڙ ٻنڌه ڪارونه
 به زمونڙ مرسته ڪوي.

اسماعيل: عبدالله، گناه يو ڀير خراب ڄيڙ دے. که چري
 مونڙ هر ڄومره ٻنڌه ڪارونه ڪوو، زمونڙ ٽول ٻنڌه
 ڪارونه ڪله هم د گناه نه درانه نه شي ڪيدے. الله
 پاڪ د گناه سزا ورکوي. په قرآن ڪنڀي وئيلے
 شوي دي، "او ڪه چري الله تعاليٰ خلق د دوي د

ظلم په وجه نيولې نو هغه به د زمکې په مخ هيش سادار نه وو پرينس، ليکن هغه دوى ته يو مقرر وخت پورې مهلت ورکوى. بيا هر کله چې د دوى وخت راشي نو نه به يو ساعت وروستو کيدى شى او نه به وړاندې کيدى شى. " (قرآن ۱۶: ۶۱)

عبدالله: تا لږ ساعت مخکښې ووييل چې د ځناورو قربانې مونږ نه شى بچ کولې. نو بيا ته ولې هر کال دا کوې؟

إسمعیل: زه قربانې د دې مقصد د پاره کوم چې غريبانانو له غوښه ورکړم. زه د غريبانانو خلقو مرسته کول غواړم چې هغوى ته هم د خوراک د پاره لږه غوښه ملاؤ شى. تا ته خو پته ده چې غوښه څومره گرانه ده او زما يقين دى چې داسې ډير غريب خلق شته څوک چې غوښه نه شى اخستلې. نو زه هغوى سره د مينې په وجه داسې کوم.

عبدالله: نو ته ځکه قربانې کوې چې د الله پاک نه د دې اجر حاصل کړې؟

إسمعیل: نه عبدالله. يو آيت دى چې په هغې کښې د اوبنانو د قربانې ذکر شوى دى. په دې کښې

وئیلے شوی دی، "الله تعالیٰ ته نه خو د دې خُناور
غونبه رسپیری اؤ نه بی وینه، بلکه هغه ته ستاسو
صرف پرهیزگاری رسپیری". (قرآن ۲۲: ۳۷)

عبدالله: ټیک ده، که چرې د مرگ نه پس مونږ د خپلو بُنو
کارونو په وجه جنت ته نه شو تلے، نو کیدے شی
چې جنت ته د تلو د پاره یوه بله لار وی. د ځینې
خلقو دا عقیده ده چې اول به هغوی دوزخ ته
ځی، خو هلته به صرف د لږ وخت د پاره وی بیا
به هغوی د دوزخ نه وویستلے شی.

إسمعیل: هغوی څنگه د دوزخ نه وتلے شی؟

عبدالله: هغوی دا عقیده لری چې په دې دنیا کښې بی کوم
ښه کارونه کړی دی نو دا به د هغوی مرسته
کوی. هغوی په دې هم یقین لری که چرې د
مرگ نه پس خلق هغوی د پاره دعا کوی نو بیا زر
د دوزخ نه وتلے شی.

إسمعیل: آیا دا په قرآن کښې وئیلے شوی دی؟

عبدالله: ما ته پته نشته... خلق هم دا خبره کوی.

إسمعیل: عبدالله تا ته پته شته، داسې ډیر خلق دی چې
هغوی صرف په هغه خبرو باندې یقین ساتی کومې
چې ورته نور خلق کوی. ما د هغوی نه داسې

قسمه خبرې اوريدلې دى، "اوه زما ملگرى دا
وئيلى وو، زما ملگرى هغه وئيلى وو، يا زما
مسلمان استاذ دا خبره كړې وه او داسې يې وئيلى
دى..."

خو د مسلمانانو په طور مونږ له صرف په هغه خبرو
يقين ساتل پكار دى كومې چې په قرآن كښې
وئيلې شوى دى.

عبدالله: زه بخښنه غواړم. نو قرآن كښې د دې په حقله څه
وئيلې شوى دى؟

اسماعيل: لكه څنگه چې تا ووئيل، د ځينو خلقو دا عقیده
ده چې هغوى به صرف لږ وخت د پاره په دوزخ
كښې پاتې كېږي. خو په قرآن كښې داسې وئيلې
شوى دى، "البته چا چې څه بدى وكړه او هغه د
هغه گناهونو د هر طرف نه راگير كړو نو هم داسې
خلق دوزخيان دى. او هغوى به په دې كښې
هميشه وي." (قرآن ۲: ۸۱) د دې مطلب دى
چې هغوى به هميشه په دوزخ كښې وي، او گوره
عبدالله... د هغوى ښه كارونه هم د هغوى مرسته
نه شي كولې!

عبدالله: زما يو مسلمان ملگري دے او هغه اڪثر د هغه خلقو د پاره دعا كوي څوك چې مړه شي. او هغه وائي چې د هغه دعاگاني د دوزخ د سزا نه بچ كيدو كښي د هغوي مرسته كولې شي. اسمعيله، د دې په حقله ستا څه خيال دے؟

اسماعيل: زما په خيال دا به ښه وي چې مونږ په قرآن كښي وگورو چې څه وئيلې شوي دي. په قرآن كښي يو آيت كښي داسې راغلي دي، "او چا چې د هغوي پيروي كوله وبه وائي، كاش! كه مونږ ته د واپس تلو يوه موقع راکړې شوه نو مونږ به هم ترې داسې ويزاره شو لکه چې مونږ نه ويزاره شوي دي. دغه شان به الله دوي ته د دوي ناکاره عملونه د حسرت او د پښيماني د پاره وړاندې كوي. او په هيڅ چل به د اور نه بهر وتلې نه شي." (۲: ۱۶۷) نو په دې خبره باندې پوهيدل ډير مهم دي چې كوم خلق دوزخ كښي دي هغوي سره به دويمه موقع نه وي. هغوي به خپل عملونه په پښيماني سره يادوي.

عبدالله: ما ته مخكښي د دې پته نه وه. ما دا سوچ كولو چې زمونږ ښه عملونه دوزخ نه وتلو كښي زمونږ

مرسته کولر شى. په تيره شوې هفته کښې ما خپلو گاونډيانو سره خبرې کولې او هغوى وئيل چې د هغوى دا يقين دے چې حضرت محمد به هغوى د دوزخ نه بچ کړي.

اسماعيل: لکه څنگه چې ما درته وئيل، داسې ډير مسلمانان شته څوک چې صرف د نورو خلقو په وئيلو شوو خبرو باندې يقين ساتي. د يو مسلمان په طور مونږ له په هغه خبرو يقين ساتل پکار دى کومې چې په قرآن کښې وئيل شوى دى. حضرت محمد اکثر خپل ځان ته د خبردارى ورکونکې وئيلې دى. د قرآن په مطابق، الله پاک حضرت محمد له حکم ورکړې وو چې خپل ځان ته داسې ووائى. په دې کښې وئيل شوى دى، "ورته ووايه زما خو د خپل ذات د نفع نقصان هم هيڅ اختيار نشته، مگر څومره چې الله تعالى ته منظوره وي او که ما ته د غيبو خبرې معلومې وي نو ځان له به مې ډيرې نښکړې راتولې کړې وي او هيڅ نقصان به راته نه رسيدو. زه خو بس ويرونکې او زيرې ورکونکې يم، هغه چا ته چې زما خبره مني." (قرآن ۷:

(۱۸۸)

په يو بل آيت كښې داسې وئيلې شوى دى، "بې
شكه مونږ ته په رښتيني دين سره زيرې وركوونكې
او ويره وركوونكې جوړ كړې ليرلې بې. او تا نه به
د دوزخيانو په حقله هيڅ تپوس پوښتنه نه شى
كيدې." (قرآن ۲: ۱۱۹)

نو كه چرې مونږ په دې آيت باندې صحيح پوهه
شوى يو نو د دې مطلب دې چې د حضرت
محمد هيڅ ذمه وارى نشته چې هغه د دوزخيانو
مرسته وكړي.

عبدالله: هم... خو كه چرې زه دا خپلو گاونډيانو ته
ووایم، نو هغوى به ډير غصه شى!
اسماعيل: غصه شى؟ كه چرې هغوى ته دا معلومه شى چې
دا په قرآن كښې وئيلې شوى دى نو يقيناً چې
هغوى به نه غصه كيرى. د دې نه علاوه، دا زما
خبرې نه دى. بلكه دا الله پاك حضرت محمد ته
وئيلى دى. په دې "مونږ" ټكى باندې غور وكړه.
د دې مطلب دې الله پاك. نو په دې آيت
كښې، الله پاك حضرت محمد سره خبرې كولې،
ټيک ده كنه؟

عبدالله: او، زما په خيال ستا خبره صحيح ده...

إسمعیل: بھر حال، فرض کرہ چہ گاونڈیان غُصہ شی، نو
بیا د دہ مطلب دے چہ ہغوی اللہ پاک تہ غُصہ
دی او خہ چہ پہ قرآن کنہی وئیلے شوی دی نو د
ہغی منلو د پارہ تیار نہ دی.

عبداللہ: نو اسمعیلہ، بیا حینہ خلق ولہ دا یقین ساتی چہ
کہ چرہ ہغوی د جہاد پہ دوران کنہی مرہ شی
نو سیدھا بہ جنت تہ خہ؟

إسمعیل: بنہ عبداللہ، ستا د خبرہ پہ مطابق د جہاد خہ
مطلب دے؟

عبداللہ: د جہاد مطلب دے د کافرانو خلاف جنگ کول.

إسمعیل: او تا تہ پتہ شتہ چہ کافران خہ تہ وائی؟

عبداللہ: کافران بت پرستہ او ہغہ خلق دی چہ پہ اللہ پاک
ایمان نہ ساتی.

إسمعیل: ستا خبرہ صحیح دہ عبداللہ. د دہ مطلب دے

غیر ایمانداران. او تا تہ پتہ شتہ چہ غیر ایمانداران

شوک دی؟

عبداللہ: ما تہ پتہ دہ چہ حینہ مسلمانان دا عقیدہ لری چہ

یہودیان او مسیحان کافران دی. ستا خہ خیال

دے؟

إسمعیل: د قرآن په مطابق، د عیسیٰ مسیح مریدانو به خپل ځان ته مسلمانان وئیل. مریدانو به وئیل، "مونږ د الله مدد ګار یو. مونږ په الله ایمان راوړی دے او تہ په دې خبره ګواه اوسه چې مونږ مسلمانان یو (د الله حکمونو ته څارہ اینې ده). (قرآن ۳: ۵۲) نو څنگه د عیسیٰ مسیح پیروکارو ته به دینہ وئیلے شی؟

عبدالله: ما ته پته نشته. کیدے شی هغوی دا سوچ کوی چې د عیسیٰ مسیح منونکی د دریوو خدایانو عبادت کوی.

إسمعیل: ما ته پته نشته چې هغوی څنگه دا سوچ کولے شی چې د عیسیٰ مسیح منونکی کافران دی. په قرآن کښې وئیلے شوی دی چې الله پاک د عیسیٰ مسیح منونکی د کافرانو نه جدا کوی. په حقیقت کښې الله پاک د عیسیٰ مسیح د منونکو درجې په کافرانو او بې دینو باندې ډیرې اوچتوی. په قرآن کښې داسې وئیلے شوی دی، "کله چې الله وفرمائیل، اے عیسیٰ زه به تا واپس واخلم او خپل طرف ته به دې راوخیژوم او د کافرانو (د تهمت) نه به دې پاک کړم. او ستا پیروی کوونکی خلق

به تر قیامتہ پوری د منکرانو د پاسه کرم... (قرآن)
۳: ۵۵)

عبداللہ: همم. زما په خیال ما کله هم د دې په حقله داسې
سوچ نه وو کړے.

إسمعیل: ایمانداران او کافران د یو بل برعکس دی. الله
پاک فرمائیلى دی چې د عیسی مسیح منونکی
ایمانداران دی، دوی بی دینه کافران نه دی. نو
گوره د عیسی مسیح منونکی کافران نه شی
کیدلے.

عبداللہ: که چېرې داسې وی نو بیا که یو مسلمان د عیسی
مسیح یو منونکے قتل کړی او دا سوچ کوی چې
هغه یو کافر قتل کړو، نو هغه سره به څه کیري؟

إسمعیل: په قرآن کښې مونږ ته وئیلے شوی دی چې کله
خوک یو ایمانداران ووژنی نو هغه سره به څه
کیري. په دې آیت کښې داسې وئیلے شوی دی،
"او هغه خوک چې مومن په قصده (او ارادې) سره
قتل کړی، نو د هغه سزا جهنم دے. چې همیشه
به په هغې کښې وی او الله په دے باندي غضب
کړے دے او په دے بی لعنت کړے دے. او د دے

لپاره یې بیخی لوی عذاب تیار کړې دے. " (قرآن

(۹۳ : ۴)

عبدالله: خو که چرې یو کس ته دا معلومه نه وی چې هغه

یو ایماندار قتل کوی نو بیا؟

إسمعیل: بیا هم هغه یو کس په ناجائزه طریقی سره قتل

کړې دے. او د قرآن په مطابق، که چرې دا یوه

غلطی وه، نو بیا به هم هغه د یو کس د قتل کولو

سزا زغمی. (قرآن ۴ : ۹۲) بهر حال، آیا تا ته

معلومه ده چې په قرآن کښې یو آیت کښې وئیلے

شوی دی چې دا ضروری نه ده چې یو کس جهاد

کولو سره جنت ته لاړ شی؟

عبدالله: خه؟ ته رښتیا وایې؟

إسمعیل: آؤ. په دې آیت کښې داسې وئیلے شوی دی، "آیا

تاسو دا گمان کوئ چې تاسو به جنت ته داخل

شئ، حال دا چې لا تر اوسه الله په تاسو کښې

هغه کسان نه دی معلوم کړی چې جهاد یې کړے

دے، او د دې لپاره چې هغه صبر کوونکی معلوم

کړی. (قرآن ۳ : ۱۴۲)

عبدالله: ما خو اؤریدلی دی چې په قرآن کښې داسې آیتونه

شته چې په کښې د خلقو د قتلولو په حقله خبرې

شوی دی. مثلاً، هغه سرے قتل کریں ځکه چې
 هغه ډیر خراب سرے دے. یا، هغه سرے قتل
 کریں ځکه چې هغوی کافران دی. ستا څه خیال
 دے؟

إسمعیل: هم... راځه چې په قرآن کښې یو څو آیتونه
 وگورو کوم چې د الله په نوم باندې د خلقو د
 قتلولو د پاره غلطې طریقې سره استعمال شوی
 دی. یو آیت کښې داسې وئیلے شوی دی، "نو
 تاسو مشرکان وژنئ چرته چې تاسو هغوی ومومئ
 او دوی نیسئ او د دوی محاصره کوئ." (قرآن
 ۹: ۵)

بل آیت کښې وئیلے شوی دی، "کله چې تاسو له
 کافرانو سره مخامخ شئ، نو اول کار د دوی د
 خټونو وهل دی." (قرآن ۴۷: ۴)

نو مسئله دا ده چې اکثر د آیتونو نه صرف لږه
 حصه وئیلے کیږي. او که چېرې ټول آیت هم
 ووئیلے شی خو بیا هم د آیت په صحیح مطلب
 باندې سوچ او فکر نه کوی او دا نه گوری چې د
 دې نه مخکښې یا ورپسې آیت کښې څه وئیلے
 شوی دی. نو که چېرې مونږ دا آیتونه بلکل هم

داسي واخلو، نو بيا به د ټولو نه اول مونږ د خپلو
ځانونو په وژلو شروع کوو.

عبدالله: ستا څه مطلب دے؟

إسمعیل: مونږ ټول گناه گار يو، ټيک ده کنه؟ ځينې وخت
زمونږ د ټولو په زړونو کښې شک او بې اعتقادی
راځي. او ځينې وخت مونږ نورو څيزونو له د
خدائ پاک نه هم زيات اهميت ورکوو نو دا هم
بد پرستی ده، ټيک ده کنه؟ نو که چرې يو کافر
غير ايماندار يا بت پرست دے، نو بيا خو ځينې
وخت مونږ هم کافران يو. خو د نورو خلقو د وژلو
په ځای، زما په خيال دا به ښه وی چې مونږ په
خپل ځان کښې گناه او بې اعتقادی ووژنو.

عبدالله: فرض کړه چې ستا يو ملگر دے او هغه په الله
پاک ايمان نه ساتي. نو بيا به ته څه کوې
إسمعیله؟

إسمعیل: زه به هغوی د پاره دعا کوم. زه به هغوی د پاره
دعا کوم چې راواوړي او په الله پاک ايمان راوړي.
زه به دې د پاره هم دعا کوم چې هغوی په عیسی
مسیح کښې د خدای پاک رحمت او بخښنه
ويژني او هغوی د هغه (عیسی) منونکی جوړ شي.

په يو آيت کښې داسې وئيلې شوي دي، "هغه کسانو ته ووايه چې ايمان يې راوړې دے چې هغو کسانو ته دې بخښنه کوي چې د الله د ورځو اُميد نه لري. د دې لپاره چې دے (الله په خپله) يوې ډلې ته د هغوئ د کړو کارونو بدله ورکړي". (قرآن ٤٥: ١٤)

عبدالله: نو ته به ولې هغوئ د پاره دا دعا کوې چې د عيسی مسيح منونکی جوړ شي؟
إسمعیل: دعا به ولې نه کوم؟ الله پاک د عيسی مسيح منونکو سره د ډيرو ښکلو څيزونو وعده کړې ده.

عبدالله: واقعي؟ لکه د کومو څيزونو؟
إسمعیل: زه به درته ووايم. زه به د قرآن نه تا له يو مثال درکړم چې په کښې د الله پاک د ځينو هغه وعدو ذکر شوي دے کومې چې يې د عيسی مسيح منونکو سره کړې دي. په دې کښې وئيلې شوي دي، " کله چې الله وفرمائيل، اے عيسی زه به تا واپس واخلم او خپل طرف ته به دې راوځيژوم او د کافرانو نه به دې پاک کړم. او ستا پيروي کوونکی خلق به تر قيامته پورې د منکرانو د پاسه کړم..." (قرآن ٣: ٥٥)

عبدالله: دا ډيره زبردسته خبره ده چې په دې کښې وئيلے شوی دی چې د عیسیٰ مسیح د منونکو رتبه اوچته وه، ځکه چې الله پاک هغوی د غیرایماندارانو د پاسه کړی وو. خو زما په خیال الله پاک دا خبره د عیسیٰ مسیح د هغه مریدانو په حقله کوی کوم چې د هغه د ژوند په دوران کښې وو، د اوسنو مریدانو په حقله دا نه دی وئيلے شوی.

إسمعیل: عبدالله، دا څنگه کیدے شی؟ په دې ټکو باندې ښه غور وکړه "تر قیامته پورې". د قیامت ورځ لا نه ده راغلې، ټیک ده کنه؟ نو د دې مطلب دے چې دا وعده د هغه ټولو د پاره ده څوک چې نن هم د عیسیٰ مسیح پیروی کوی. د الله پاک وعده نن هم د عیسیٰ مسیح منونکو د پاره ده. او تا ته پته شته چې غیرایماندارانو سره به څه کیري، زما مطلب دے هغه خلقو سره څوک چې په عیسیٰ مسیح ایمان راوړل نه غواړی؟

عبدالله: ما ته پته نشته...

إسمعیل: په ورپسې آیت کښې د دې په حقله وئيلے شوی دی. په دې کښې داسې وئيلے شوی دی، "نو چا چې کفر غوره کړے دے هغوی له به په دنیا او

آخرت دواړو کښې سخته سزا ورکوم". (قرآن ۳:

۵۶)

نو عبدالله، په اولنی آیت کښې الله پاک د عیسی مسیح منونکو سره یوه زبردسته وعده کړې ده، خو په دویم آیت کښې الله پاک د عیسی مسیح نه منکرو خلقو سره یوه ډیره ویرونکې وعده کړې ده. نو زه په دې خبره نه حیرانیږم چې الله پاک په دې دنیا کښې تل په مسئلو حل کولو کښې زما مرسته کوی، ځکه چې لکه څنگه په دې آیت کښې وئیلې شوی دی نو زه هم داسې په الله پاک ایمان ساتم. او زما په دې هم ایمان دے چې الله پاک به په آخرت کښې هم زما مرسته کوی... په دې وجه نه چې گنې زه ښه یا بد سرے یم، بلکه په دې وجه چې الله پاک د هغه خلقو د مرستې وعده کړې ده څوک چې په عیسی مسیح ایمان راوړی. نو ځکه زه د هغه په وعدو باندې ایمان او یقین ساتم!

عبدالله: زه غواړم چې د عیسی مسیح په حقله نورې خبرې هم واوړم، خو اوس پکار دی چې زه لاړ شم. زه

بخښنه غواړم، اسماعيله. زه مستری خواته ورځم
 چې خپل موټرسائیکل سم کړم.
 اسماعیل: هیڅ خبره نه ده عبدالله. زه به هم اوس لار شم.
 زه ډاکخانې ته ورځم چې وگورم زما د پاره څه
 ډاک خو نه دے راغلے. خو عبدالله وروره...
 چې کله درسره وخت وی، نو دا هیر نه کړې چې
 د کتابونو دوکان ته لار شې او په خپله ژبه کښې
 ترجمه شوم قرآن واخلي. په هغې کښې د عیسی
 مسیح په حقله آیتونه معلوم کړه. نو چې مونږ کله
 بیا ملاؤ شو هغه آیتونو ته به په شریکه وگورو. زه
 به بیا تاسره ملاؤ شم. السلام علیکم.
 عبدالله: وعلیکم السلام.





د تير شوی ملاقات نه يو خو ورځې پس عبدالله او زه بيا ملاؤ شو. دا د جمعې ورځ وه، نو مونږ د ماسپښين مونځ د پاره جماعت ته لاړو. د مونځ نه پس مونږ هوټل ته د ډوډۍ خوړلو د پاره لاړو. زما د کار نه چټې شوې وه نو ځکه مونږ ناست وو او لږ ساعت د پاره مو خبرې وکړې.

اسماعيل: نو عبدالله. ستا موټر سائیکل سم شو که نه؟

عبدالله: ما له پکار دی چې خپل موټر سائیکل د پاره نوی بریکونه واخلم.

اسماعيل: ولې بریکونه یې کار نه کوی څه؟

عبدالله: تا ته خو پته ده چې زما موټر سائیکل ډیر زور دے. نو پکار دی چې بریکونه په کښې بدل کړم. په زور موټر سائیکل کښې خو کارونه راځي کنه...

اسماعيل: ښه ښه. دا راته ووايه چې تا قرآن واخستلو؟

عبدالله: الحمد لله ما واخستلو. ما ته دا د اسلامي کتابونو په دوکان کښې ملاؤ شو. دا ډیر ښائسته دے. لیکل یې ډیر ښکلی دی. کله چې ته زما کور ته راشې نو زه به یې درته وښایم.

اسماعيل: ډیر ښه!

عبدالله: نو اسمعیله... ما خان سره دا یو خو خبرې لیکلې
دی. ما چې د عیسی مسیح په حقله کوم آیتونه
وموندل نو هغه مې لیکلې دی، خو ما سره دومره
وخت نه وو چې ټول آیتونه مې راویستلی وو.

اسمعیل: هیڅ خبره نه ده. ما ته ووايه تا کوم آیتونه وموندل؟
عبدالله: زه بخښنه غواړم ځکه چې په تیرو شوو یو خو
ورځو کښې زه ډیر مصروفه وم. په اصل کښې ما
صرف دویم سورت ولوستلو. خو دا هغه آیتونه دی
کوم چې ما د عیسی مسیح په حقله وموندل:
سوت ۲: ۸۷، ۲: ۱۳۶ او ۲: ۲۵۳.

اسمعیل: دا خو ښه خبره نه ده چې تا سره د نورو آیتونو
موندلو د پاره وخت نه وو، خو خیر دے، مونږ به
په شریکه چرته بل وخت دا وگورو.

عبدالله: زه درسره وعده کوم چې زه به نور آیتونه هم گورم.
اسمعیل: ما هم د عیسی مسیح په حقله د آیتونو یو فهرست
جوړول شروع کړی دی. نو ته زما دا فهرست
خان سره ولې نه اخلې؟ نو په دې طریقه ته دې
آیتونو ته کتلې شي او بیا مونږ په دې باندې خبرې
کولې شو.

نو دا د آيتونو هغه فهرست وو كوم چي ما عبدالله له وركړو:
د عيسى مسيح په حقله آيتونه

قرآن

عيسى مسيح د مريم زوى دے ۲ : ۸۷ ، ۲۵۳ ، ۳ : ۴۵

عيسى مسيح ، مسيح دے (المسيح)

سورت ۳ : ۴۵ ، ۴ : ۱۵۷ ، ۱۷۱

عيسى مسيح د الله پاك خادم دے . سورت ۴ : ۱۷۲ ، ۱۹ :

۳۰

عيسى مسيح يو پيغمبر دے . سورت ۱۹ : ۳۰

عيسى مسيح د الله رسول دے .

سورت ۴ : ۱۵۷ ، ۱۷۱ ، ۵ : ۷۵

عيسى مسيح د الله پاك كلام دے .

سورت ۳ : ۴۵ ، ۴ : ۱۷۱

عيسى مسيح د حقيقت كلام دے . سورت ۱۹ : ۳۴

عيسى مسيح روح الله دے . سورت ۶۶ : ۱۲

عيسى مسيح يوه نخبنه ده (د ټولو خلقو د پاره)

سورت ۱۹ : ۲۱ ، ۲۱ : ۹۱

عيسى مسيح يو گواه دے . سورت ۴ : ۱۵۹ ، ۵ : ۱۱۷

عيسى مسيح د الله پاك د طرف نه رحمت دے .

سورت ۱۹ : ۲۱

عيسى مسيح ډير (عزتمند) دے . سورت ۳ : ۴۵

- عیسیٰ مسیح صادق دے. سورت ۳: ۴۶، ۶: ۸۵
- عیسیٰ مسیح یو برکت دے. سورت ۱۹: ۳۱، ۴۳: ۵۹
- عیسیٰ مسیح معجزی وکړې. سورت ۲: ۸۷
- عیسیٰ مسیح د روح القدس په رهنمائی کښې وو.
- سورت ۲: ۲۵۳
- عیسیٰ مسیح د یوې پیغلي نه پیدا شو.
- سورت ۳: ۴۷، ۱۹: ۲۰ - ۲۱
- عیسیٰ مسیح خلق د حقیقت طرف ته راوستل.
- سورت ۳: ۴۹
- عیسیٰ مسیح خلقو له شفا ورکړه. سورت ۳: ۴۹
- عیسیٰ مسیح مړی راژوندی کړل. سورت ۳: ۴۹
- عیسیٰ مسیح د غیرایماندارانو د پاره مړ شو. سورت ۳: ۵۵
- عیسیٰ مسیح د مړو نه بیا راژوندی کړه شو.
- سورت ۳: ۵۵
- عیسیٰ مسیح د مرګ او بیا راژوندی کیدو نه پس آسمان ته وخیژولې شو. سورت ۳: ۵۵
- عیسیٰ مسیح ژوند ورکونکې دے. سورت ۵: ۱۱۰
- عیسیٰ مسیح پاک دے. سورت ۱۹: ۱۹
- عیسیٰ مسیح به بیا راځی. سورت ۴۳: ۶۱
- عیسیٰ مسیح ته د راتلونکي وخت پته ده.

سورت ۴۳ : ۶۱ ، ۶۳

خلق به د عیسی مسیح پیروی کوی. سورت ۴۳ : ۶۳

إسمعیل: نو عبدالله ما خو دا آیتونه ځان سره لیکلی وو.

عبدالله: ستا په نسبت ما ډیرې لږې حوالې لیکلې دی.

إسمعیل: هیڅ خبره نه ده عبدالله. ډیره موده مخکې ما ته

هم د عیسی مسیح په حقله د آیتونو پته نه وه. ما

لږه لږه ازده کړه کوله او آخر دې حد ته ورسیدم

چې په قرآن کښې مې د عیسی مسیح په حقله د

لس کم سلو نه زیات آیتونه وموندل.

عبدالله: او رښتیا کله چې ما په دوکان کښې قرآن اخستلو

نوزۀ اکبر سره ملاؤ شوم.

إسمعیل: اکبر؟ کوم یو اکبر؟

عبدالله: زمونږ د سکول ملگرے اکبر. هغه په کلاس کښې

زمونږ د ټولو مشر وو. تا ته هغه یاد دے؟

إسمعیل: آؤ، ما ته اکبر یاد دے. هغه ډیر ښه هلک وو.

عبدالله: کله چې زه اکبر سره ملاؤ شوم نو هغه زما نه تپوس

وکړو چې زه قرآن ولې اخلم. نو ما ورته وویل چا

إسمعیل ماته وئیلی دی چې په قرآن کښې د عیسی

مسیح په حقله ټول آیتونه پیدا کړم، او که ما ته په

خپله ژبه کښې د قرآن ترجمه ملاؤ شی نو آسانه به
وی. ما هغه سره صرف یو څو خبرې وکړې. هغه
هم د عیسی مسیح د ژوند په حقله د یو څو خبرو
ذکر وکړو.

إسمعیل: نو هغه درته څه ووئیل؟

عبدالله: هغه ووئیل که چرې زه د عیسی مسیح د ژوند په
حقله نور معلومات حاصلول غواړم، نو بیا زه کتاب
مقدس ولې نه اخلم او په هغې کښې د عیسی
مسیح د ژوند په حقله لوستنه ولې نه کوم؟

إسمعیل: هغه درته واقعی هم داسې ووئیل؟

عبدالله: آو، خو زه داسې کول نه غواړم. ما اوريدلی دی
چې بایبل (کتاب مقدس) د اعتبار لائق نه دے دا
بدل شوی دے. نو مونږ دا نه شو پیژندلې چې په
دې کښې کومې خبرې رښتیا دی او کومې خبرې
بدلې شوې دی.

إسمعیل: نو اکبر څنگه وو؟ ښه خو دے کنه؟

عبدالله: د هغه د خبرو نه خو داسې معلومیده چې هغه
بالکل ښه دے.

إسمعیل: ما ته یاد دی چې د امتحان نه مخکښې به مونږ
دریوو واړو څنگه په کور کښې یوځای سبق یادولو.

اؤ په روژو کښې به زه اکثر د هغوی کور ته د مانبام ډوډی د پاره تلم. ډیر ښکلې وخت وو. خو اوس مې د ډیرې مودې نه هغه نه دے لیدلے. زه غواړم چې چرته هغه سره ملاؤ شم. خو ما ته پته نشته چې اوس هغه چرته اوسېږی، تا ته پته شته؟

عبدالله: نه. ما ته هم پته نشته. ما ترې تپوس ونه کړو چې چرته اوسېږی.

إسمعیل: دا خو دې ښه ونه کړل...

عبدالله: ښه اسمعیله... تا سره بائبل (کتاب مقدس) شته که نه؟

إسمعیل: آؤ، ما سره بائبل (کتاب مقدس) شته. اؤ ما دا لوستلے هم دے.

عبدالله: څه؟ تا بائبل (کتاب مقدس) لوستلے دے؟

إسمعیل: ولې په لوستلو کښې څه دی؟ تا ته خو پته ده چې د مشهورو خلقو، لکه د عظیمو مشرانو، لیکوالو، اداکارانو اؤ د موسیکارانو د ژوند په حقله لوستل زما عادت دے. کله چې زه د یو کس د ژوند په حقله پیژندگلو حاصلول غواړم، نو زه همیشه د کتابونو دوکان ته ځم اؤ د هغوی په حقله کتاب اخلم اؤ هغه لولم.

عبدالله: خو کتاب مقدس صرف د عيسايانو د پاره دے، اؤ
 د دې نه علاوه ډيرو خلقو ما ته وئيلي دي چې په
 کتاب مقدس کښې داسې ډيرې خبرې دي
 چې هغه رښتيا نه دي...

إسمعیل: عبدالله، زما په خيال داسې نه ده. ما انجيل
 شريف لوستلې دے او په دې کښې چې د عيسى
 مسيح په حقله کومې قيصې دي نو ما په هغې
 کښې هيڅ بده خبره نه ده موندلې.

عبدالله: خو ما اوريدلي دي چې کتاب مقدس بدل شوی
 دے.

إسمعیل: که چېرې خلق دا سوچ کوي چې کتاب مقدس
 بدل شوی دے نو دا ډيره بده خبره ده. زما په
 خيال ته په هغه کسانو کښې نه بې شامل شوک
 چې وائي کتاب مقدس بدل شوی دے، ځکه
 چې شوک هم دا سوچ کوي چې کتاب مقدس
 بدل شوی دے نو هغه د الله پاک بې عزتي
 کوي.

عبدالله: د الله پاک بې عزتي کوي؟ ته ولې داسې وائي؟
إسمعیل: تا ته پته ده چې الله پاک ډيره موده مخکښې خپل
 کلام په ډيرو پيغمبرانو باندې نازل کړے دے. که

چرې مونږ دا سوچ کوو چې کتاب مقدس بدل شوی دے، نو مونږ دا سوچ کوو چې الله پاک کمزورے دے. ستا خه خیال دے چې الله پاک دومره کمزورے دے چې هغه د خپل رالیرلی کلام حفاظت هم نه شی کولے؟

عبدالله: نه هغه کمزورے نه دے. خو په کتاب مقدس کښې بدلون راوستلو نه به خلق د خه په وجه منع شی؟

إسمعیل: زما نه دے خیال چې الله پاک به خلق په خپل کلام کښې بدلون راوستلو ته پریردی. په قرآن کښې وئیلے شوی دی، "او که د زمکې په مخ باندې دا ټولې ونې قلمونه شی او سمندر سیاھی جوړه شی او د دې د مدد د پاره اووه سمدرونه نور راشی، بیا به هم د الله تعالیٰ خبرې ختمې نه شی، بې شکه الله زبردست د حکمتونو خاوند دے".
(قرآن ۳۱: ۲۷)

په دې آیت کښې وئیلے شوی دی چې الله تعالیٰ د حکمتونو خاوند دے، نو خکه د هغه خبرې ختمیدلے نه شی. نو زما دا ایمان دے چې الله تعالیٰ دومره طاقتور او حکمت واله ذات دے چې

هغه د خپل کلام حفاظت کولې شى. د دې نه علاوه په قرآن کښې بيا بيا دا وئيلې شوى دى چې هيڅوک د هغه خبرې بدلولې نه شى. په يو آيت کښې داسې وئيلې شوى دى، "او ته لوله کومه وحى چې درته د خپل رب د کتاب په ذريعه راغلي ده. د هغه د خبرو هيڅ بدل پيدا کيدې نه شى. د هغه نه بغير به هيچرې ته پناه بيا نه مومي". (قرآن ۱۸ : ۲۷)

په يو بل آيت کښې وئيلې شوى دى، "او ستا د رب خبره د رښتینوالی او د انصاف په اعتبار سره کامله ده، هيڅوک د هغه حکمونه بدلولې نه شى. او هغه هر څه اوری او په هر څه پوهه دى". (قرآن ۶ : ۱۱۵)

عبدالله: ته کتاب مقدس ډير لولي؟

إسمعیل: آؤ. زه قرآن او کتاب مقدس دواړه لولم. د دې نه علاوه، په دې کښې زما د پاره هيڅ بدې نشته چې زه کتاب مقدس لولم. کتاب مقدس يو ښه کتاب دى. په دې کښې زمونږ د پاره د الله پاک د مينې په حقله ډيرې خبرې شوې دي. قرآن مونږ ته ښودنه کوي چې ولې مونږ له کتاب مقدس

لوسټل پکار دی. په قرآن کښې په یو ځای کښې داسې راغلی دی، "هغه په تا دا کتاب په حقه نازل کړې دې چې د هغه ټولو کتابونو تصدیق کوی چې د دې نه وړاندې راغلی دی. او هغه د دې نه وړاندې تورات او انجیل د خلقو د هدایت د پاره نازل کړی دی. او د حق او باطل بیلوونکې کتاب یې رالیږلې دې. نو بې شکه څوک چې د الله د حکمونو منلو نه انکار کوی، هغوی ته به سخت عذاب ورکولې شی..." (قرآن ۳: ۳ - ۴)

په یو بل آیت کښې داسې وئیلې شوی دی، "بیا مونږ په دغې پیغمبرانو پسې عیسی زوی د مریم راولیږلو، چې د هغه کتاب تصدیق یې کولو چې له دې نه وړاندې وو یعنی تورات، او مونږ هغه له انجیل ورکړو چې په هغې کښې هدایت او رڼا وه، او دا کتاب تصدیق کوونکې وو د تورات چې له دې نه وړاندې نازل شوی وو، او دا د پرهیزگارانو د پاره هدایت او نصیحت وو." (قرآن ۵: ۴۶)

عبدالله: خو ما دا سوچ کولو چې کتاب مقدس صرف د یهودیانو او عیسانو د پاره وو.

إسمعیل: نه عبدالله. دا د هر چا د پاره دے. یاد ساته چې په دې کښې وئیلے شوی دی چې تورات او انجیل د خلقو د هدایت د پاره دی، د دې مطلب دے د ټولو خلقو د پاره.

عبدالله: خو ما ته اوس هم دا ډیره عجیبه ښکاری چې یو مسلمان انجیل لولی.

إسمعیل: زما نه دے خیال چې انجیل لوستل د یو مسلمان د پاره عجیبه خبره ده. زما دا ایمان دے حضرت محمد ته هم دا پته وه چې په انجیل کښې څه وئیلے شوی وو.

عبدالله: تا ته د دې څنگه پته ده؟

إسمعیل: ځکه چې هغه وئیلی دی چې انجیل هدایت او رڼا ده، او دا د وړاندې کتاب تصدیق کوونکے دے. او دا د پرهیزگارانو د پاره هدایت او نصیحت دے. د دې په حقله سوچ وکړه، که چېرې هغه ته پته نه وه چې په انجیل کښې څه دی نو بیا هغه څنگه دا وئیلے شول چې په دې کښې هدایت او رڼا ده.

عبدالله: ښه، نو چې هغه ته د انجیل په حقله پته وه نو ضروری نه ده چې د دې هم دا مطلب وی چې هغه مونږ ته هم د دې د لوستلو د پاره وای.

إسمعیل: زما دا ایمان دے کۛ چرې حضرت محمد نۛ

غونبتل چې مونبر انجیل ولولو نو بیا به هغۛ داسې
خبرې نۛ وې کړې. خو هغۛ داسې وکړل. هغۛ
مونبر له ډاډگیرنه راکړه چې انجیل دې ولولو. د
قرآن په مطابق الله پاک هغۛ ته وفرمائیل چې داسې
ووايه، "ورته ووايه، اے اهل کتابو! ستاسو هیخ
دین نشته تر خو تاسو تورات، انجیل او هغه کتابونه
نافذ نۛ کړئ، چې په تاسو باندې ستاسو د رب د
طرف نه نازل شول..." (قرآن ۵: ۶۸)

عبدالله لکه څنگه چې ما تا ته وویل، چې د
مشهورو خلقو د ژوند په حقله لوستل زما ډیر
خوبن دی. نو په کتاب مقدس کښې د خدای
پرستو خلقو په حقله لوستل زما ډیر خوبن وی. دا
زما د پاره ډیره د برکت خبره ده. زما د زبور
شریف لوستل هم ډیر خوبن دی.

عبدالله: زبور چې په حضرت داؤد باندې نازل شوے وو؟

إسمعیل: آؤ، ولې هغه نۛ شم لوستلے څۛ؟ زبور شریف هم
الله پاک نازل کړے دے. واؤره چې په قرآن
کښې څۛ وئیلے شوی دی، "او ستا رب ته ښۛ
معلوم دی څۛ چې په آسمان او زمکه کښې موجود

دی. اؤ مونږ ڄینې نبیانو له په ځینې باندې فضیلت
ورکړې دے. اؤ مونږ داؤد له زبور ورکړې دے." (قرآن ۱۷: ۵۵)

په بل آیت کښې داسې وئیلے شوی دی، "اؤ مونږ
په زبور اؤ تورات کښې لیکلی دی، د زمکې وارثان
به زما نیکان بندیان وی." (قرآن ۲۱: ۱۰۵)

عبدالله: د ځینې مسلمانانو دا عقیده ده چې تورات شریف،
زبور شریف اؤ انجیل شریف په قرآن کښې دی.
إسمعیله ستا څه خیال دے؟

إسمعیل: ما تورات شریف، زبور شریف اؤ انجیل شریف
لوستلی دی، اؤ ما هم کتلی دی چې انجیل شریف
په قرآن کښې شته.

عبدالله: واقعی؟ تہ ما ته دا بنودلے شی؟

إسمعیل: بالکل. خو د ټولو نه اول تا له د انجیل په معنی
باندې ځان پوهول پکار دی. عبدالله، تا ته پته
شته چې د دې څه مطلب دے؟

عبدالله: زما په خیال دا هغه کتاب وو چې په کښې هغه
پیغام شامل وو کوم چې الله تعالی عیسیٰ مسیح له
ورکړے وو؟

اسمعیل: آؤ، د عیسیٰ مسیح تعلیم انجیل شریف دے، خو
 عبدالله، د دې نه علاوه نور ہم ډیر خه دی. د
 انجیل شریف اصلی معنی "زیرے" دے. او زیرے
 د عیسیٰ مسیح په حقله پیغام دے، او خه چې الله
 تعالیٰ د عیسیٰ مسیح په وسیله زمونږ د پاره کری
 دی، یعنی الله تعالیٰ عیسیٰ مسیح راولیږلو چې مر
 شی او د مرو نه بیا راژوندے شی نو د مرگ نه
 پس به مونږ هم جنت ته بوتلے شو، نو دا زیرے
 دے. دا د انجیل شریف مطلب دے! او دا په قرآن
 کنبې دے. دا آیت یاد ساته، ""کله چې الله
 وفرمائیل، اے عیسیٰ زه به تا واپس واخلم او خپل
 طرف ته به دې راوخیژوم او د کافرانو (د تهمت)
 نه به دې پاک کرم. او ستا پیروی کوونکی خلق
 به تر قیامتہ پورې د منکرانو د پاسه کرم... (قرآن
 ۳: ۵۵)

نو دا د انجیل شریف پیغام دے. د دې مطلب
 دے چې زیرے په اصل کنبې د دې په حقله دے
 چې څنگه الله تعالیٰ زمونږ د پاره د دوزخ نه د بچ
 کیدو او جنت ته د تلو لار تیاره کړه.

عبدالله: الله ڀاڪ زمونڊر د بچ ڪولو د ڀاره لار تياره ڪره؟ زه
پوهه نه شوم. د دي آيت دي خبري سره خه تعلق
دے؟

اسماعيل: د آيت په دي ٽڪو باندي سوچ وڪره، "زه به ستا
پيرو ڪوونكي خلق د پاسه ڪرم". دا د چا په
حقله خبري ڪيري؟

عبدالله: د عيسيٰ مسيح د پيروڪارو په حقله؟
اسماعيل: بلڪل ٽيڪ دي ووئيل. او دلته دا هم وئيل شوي
دي چي الله تعاليٰ به دوي د پاسه ڪري، نو د چا
نه به بي د پاسه ڪري؟
عبدالله: ما ته پته نشته.

اسماعيل: د ڪافرانو د پاسه - د گناه ڪارانو د پاسه، عبدالله.
په دي ڪنبي دا نه دي وئيل شوي چي د گناه
ڪارانو لاندې... خو الله ڀاڪ له اول دري ڪارونه
ڪول وو. رومبي ڪار دا وو چي الله ڀاڪ عيسيٰ
مسيح مرگ د ڀاره راوليري، بيا الله ڀاڪ عيسيٰ
مسيح راڙوندے ڪرو او آسمان ته بي وڃيڙولو او
آخري ڪار دا وو چي الله ڀاڪ عيسيٰ مسيح له فتح
ورڪره، صرف په غير ايماندارانو باندي نه بلڪه په
مرگ باندي هم. نو د دي په وجه، هغه شوڪ

چي په عيسى مسيح باندې ايمان ساتي هغوى به هم په مرگ باندې بريالى شي او آسمان ته به لاړ شي.

عبدالله: آسمان ته به لاړ شي؟ تا ته څنگه پته ده چې هغوى به آسمان ته لاړ شي؟

إسمعیل: په هغه آيت كښې دا هم وئيلې شوى دى، "بيا خاص زما طرف ته ستاسو واپسى ده..." (قرآن ۳:

۵۵) نو ستا په خيال الله پاك چرته دے؟

عبدالله: آسمان كښې... الله پاك په آسمان كښې دے. همم... إسمعیله تا ته پته شته، ما ستا د ژوند په حقله سوچ كولو. زه گورم چې ته د خلقو خومره خيال ساتې...

إسمعیل: الحمد لله. عبدالله، ستا د ستائني د پاره ډيره مننه. خوشحاله شوم چې ته داسې سوچ كوې، خو تا له دا ياد ساتل پكار دى چې الله پاك مونږ سره مينه كوى. په قرآن كښې وئيلې شوى دى، "او هم دے (الله) ډير بخښونكې، ډير مينه كوونكې دے." (قرآن ۸۵: ۱۴)

نو په دې وجه زه خلقو سره مينه كوم، ځكه چې الله پاك اول ما سره مينه كړې ده... بڼه دا راته

ووايه چې تا دا خبره د څه په وجه وکړه چې زه
خلغو سره مينه کوم او خيال يې ساتم؟

عبدالله: دوه هفتې مخکېنيې تا زه خپل يو گاونډی سره
ملاويدو د پاره بوتلم. هغه د ډيرو مياشتو داسې
ناجوړه وو او تا د هغه د پاره دعا وکړه. بله ورځ
سحر ما هغه وليدو او هغه روغ شوی وو. کله
چې تا هغه د پاره دعا کوله نو ما ته دې ووييل چې
په بله کوټه کېنيې انتظار وکړه. تا څه دعا کوله؟

إسمعیل: کله چې زه دعا کوم، زه د الله پاک نه دعا
غواړم. زه دې د پاره دعا نه کوم چې خلق ما
ووینی يا زما دعا واوری. زه دې ايمان سره دعا
کوم چې الله پاک به زما دعا اوری او د هغې
جواب به راکوی. لکه څنگه چې په قرآن کېنيې
وييلی شوی دی، "تاسو خپل رب وبلئ په عاجزئ
سره او په پټه سره..." (قرآن ۷: ۵۵)

عبدالله: تا ته پټه شته چې زه په دې باندې ډير حيران شوم
چې زمونږ هغه گاونډی روغ شو! کله چې تا دعا
کوله نو څه دې وييلی وو؟

إسمعیل: کله چې زه يو ناجوړه کس د پاره دعا کوم نو زه
تل دا خبره ياده ساتم چې عیسی مسیح څنگه

دومره ډيرې معجزې كړې وې او د هغه په معجزو كښې يوه خلقو له شفا وركول وو. په يو آيت كښې وئيلې شوي دي چې عيسى مسيح به، "... او د بنى اسرائيلو د پاره به يې رسول مقرر كړى او ورته به ووائى، ما د الله د طرف نه تاسو ته يوه غټه نخښه راوړې ده، چې زه ستاسو په وړاندې د خټې نه د مارغه په شان يو شكل جوړوم، بيا په كښې پوكې وركوم، نو هغه به د خدائ په حكم مارغه شى، او پيدائشې روند او برک رغوم. او د الله په حكم مړى ژوندى كوم. او دا درته ښودلې شم چې تاسو څه خوړلى دي او څه مو په كورونو كښې ذخيره كړې دي. يقيناً په دې كښې ستاسو د پاره غټ دليل موجود دى كه تاسو پرې يقين كوي." (قرآن ۳: ۴۹)

عبدالله: نو ته ولې د عيسى مسيح په حقله سوچ كوي؟
اسماعيل: ولې به نه كوم؟ الله پاك عيسى مسيح له اختيار او اجازت وركړى وو چې خلقو له شفا وركړى او د دې نه علاوه عيسى مسيح الله پاك سره ډير نژدې دى. نو چې عيسى مسيح الله پاك سره نژدې دى او الله پاك هغه له د شفا وركولو اختيار او

اجازت ورکړې دے، نو زه د عیسیٰ مسیح د هغه
 اختیار په بنیاد باندې الله پاک نه د یو ناجوره کس
 د شفا د پاره دعا غوښتلې شم کوم اختیار چې الله
 پاک هغه له ورکړې دے.

عبدالله: زما په خیال زه په دې خبرو باندې نه پوهیږم.
إسمعیل: زه هم په دې نه پوهیږم، خو مونږ ته دا نه دی
 وئیلې شوی چې کله مونږ دعا کوو نو مونږ دې په
 خپله پوهه باندې انحصار کوو، بلکه مونږ ته وئیلې
 شوی دی چې ایمان ساتو. دا ټکی رایاد کړه، "
 یقیناً په دې کسبې ستاسو د پاره غټ دلیل موجود
 دے که تاسو پرې یقین کوئ." زما یقین وو چې
 الله پاک به زمونږ ګاونډی د هغه اختیار په وسیله
 باندې روغ کړی کوم چې هغه عیسیٰ مسیح له
 ورکړې دے او د دې نتیجه دا شوه چې هغه روغ
 شو. د دې یو ثبوت شته! ماته د الغزالی یوه قیصه
 یاده ده، کومه چې د یو ړوند سړی په حقله ده
 چاله چې عیسیٰ مسیح شفا ورکړې وه، زما پوره
 یقین دے چې هغه په دې نه پوهیدلو چې هغه ته
 به څنگه شفا ملایږی. هغه صرف دا ایمان ساتلو
 چې الله پاک به هغه له شفا ورکړی. نو چې کله

عیسیٰ مسیح ڀرند سڀری ته وفرمائیل، "ما له خپل لاس راځړه،" نو هغه ڀرند سڀری یقین وساتلو او خپل لاس یې هغه طرف ته وړ اوږد کړو او الله پاک هغه له شفا ورکړه.

عبدالله: ډیره دلچسپه خبره ده.

إسمعیل: عبدالله، څه دلچسپه خبره ده؟

عبدالله: دا خبره، چې کوم سڀری له عیسیٰ مسیح شفا ورکړه نو هغه یو پیدائشی ڀرند وو. ستا په خیال باندې عیسیٰ مسیح ولې یو پیدائشی ڀرند له شفا ورکړه په ځای د یو ډوډا سڀری؟

إسمعیل: ما ته پته نشته عبدالله؟ خو دې سره ما ته دا خبره رایاده شوه چې د کله نه حضرت آدم او بی بی حوا گناه کړې ده، نو مونږ ټول په روحانی طور باندې رانده یو.

عبدالله: په روحانی طور رانده یو؟

إسمعیل: آو، ته دا د حضرت آدم او بی بی حوا په قیصه کښې کتلې شې، کله چې حضرت آدم او بی بی حوا گناه وکړه او د جنت نه بهر کړې شول. په ۲۰: ۱۲۵ - ۱۲۶ کښې داسې وئیلې شوی دی، "آدم به ووائی: اے زما ربه! تا زه ڀرند ولې

راپاخولے یم، زہ خو پہ دنیا کنبی د سترگو خاوند
 وم؟ اللہ پاک بہ جواب ورکری، دغہ شان تا تہ
 زمونږ نخنبی راغلی وې، خو تا د هغې پرواہ ونه
 ساتله. او دغسې بہ نن ته هم هیر کرے شې. "
 (قرآن: ۲۰: ۱۲۵ - ۱۲۶)

عبداللہ: کیدے شی د دې صرف دا مطلب وی چې
 حضرت آدم په جسمانی طور ږوند شو.

اسمعیل: نه عبداللہ، د دې مطلب په روحانی طور ږندیدل
 هم دی، ځکه چې په دې قیصه کنبی مونږ ته دا
 هم وئیلے شوی دی چې دا سزا د ټولو گناه کارانو
 د پاره ده. په ورپسې آیت کنبی داسې وئیلے شوی
 دی، "او دغسې مونږ هر هغه چا له سزا ورکوو
 چې له حد نه وړاندې تیر شی او د خپل رب
 نخنبی ونه منی. او د آخرت عذاب ډیر سخت او
 ډیر باقی پاتې کیدونکے دے." (قرآن: ۲۰: ۱۲۷)
 که چېرې د دې مطلب جسمانی ږوندوالے وی، نو
 بیا خو به مونږ ټول په جسمانی طور ږاندے وو ځکه
 چې ټول گناه کار یو، تیک ده کنه؟ نو عبداللہ، د
 دې مطلب دے زمونږ د زړونو ږوندوالے.

یو بل آیت کښې داسې راغلی دی، "نو آیا دوی د زمکې په مخ تگ راتگ نه کوی؟ چې د دوی داسې زړونه وو چې پوهه یې پرې اخستلې، یا داسې غوږونه ورسره وو چې په هغې یې اوریدلې؟ خو سمه خبره دا ده چې سترگې نه ږندېږی، بلکه هغه زړونه ږانده شې چې په سینو کښې پټ پراته دی." (قرآن ۲۲: ۴۶)

تا ته پته شته چې هغه خلقو سره څه کیږی څوک چې په روحانی طور باندې په خپلو زړونو کښې ږانده دی؟

عبدالله: ما ته پته نشته...

إسمعیل: په قرآن کښې داسې وئیلې شوی دی، "اؤ څوک چې په دې دنیا کښې ږوند پاتې شی، پس هغه به په آخرت کښې هم ږوند وی. اؤ د لارې نه به ډیر زیات یې لارې وی." (قرآن ۱۷: ۷۲)

عبدالله: اوه، نه! دا خو به ډیره خرابه خبره وی که چېرې مونږ په آخرت کښې هم ږانده یو. نو مونږ د روحانی ږوندوالی نه بچ کیدو د پاره څه کولې شو؟

إسمعیل: په قرآن کښې عیسی مسیح فرمائیلى دى، "زه

پیدائشى روند بېنا کوم..." (قرآن ۳: ۴۹)

او بيا الله پاک عیسی مسیح ته وفرمائيل، "تا به

پیدائشى رانده روغول..." (قرآن ۵: ۱۱۰)

نو عبدالله، د دې مطلب دے چې مونږ له په

عیسی مسیح باندې د هغه ذات په طور ایمان

ساتل پکار دى څوک چې مونږ له د روحانى

روندوالی نه شفا راکولې شی.

عبدالله: ما سره يو کتاب دے چې نوم يې "د پیغمبرانو

قیصې" دے. ما په دې کښې ولوستل چې صرف

عیسی مسیح ډیر خاص معجزې کړی دى.

إسمعیل: لکه څنگه معجزې؟

عبدالله: لکه مرغی له ژوند ورکول او مړی راژوندی کول.

إسمعیل: زما دا ایمان دے چې د عیسی مسیح معجزې مونږ

ته دا خبره بنائى چې هغه ژوند ورکونکے دے.

هغه جسمانى او روحانى ژوند ورکولې شی. عیسی

مسیح قیامت او ژوندون دے.

عبدالله: ستا څه مطلب دے؟

إسمعیل: د قرآن په مطابق کله چې الله پاک انسان پیدا

کړو، نو الله پاک په هغه کښې د خپل روح په

وسيله ساه پيو كړه او انسان ژوندې ځان جوړ شو
 چې اوريدل، كتل او احساسات په كښې وو. نو
 مونږ كتلې شو چې د الله پاك په روح كښې
 څنگه د ژوند وركولو خاص طاقت موجود دے.
 چې په قرآن كښې عيسى مسيح ته روح الله وئيلے
 شوی دی، نو د دې مطلب دے چې په هغه كښې
 د ژوند وركولو طاقت شته، نو په دې وجه د ختې
 نه جوړه شوې مرغی ژوندی شوه او مړے راژوندے
 شو.





د اتوار په ورځ سحر وختی عبدالله ما ته ټیلیفون وکړو او وې وئیل چې چریاکهر ته د تلو نه مخکښې چائیو د پاره زمونږ کور ته راشه. کله چې مونږ چائی څښله نو عبدالله زما نه د الله پاک د مینې په حقله یو څو ټپوسونه وکړل کومه چې د عیسی مسیح په وسیله ونښودلې شوه.

إسمعیل: نن چریاکهر ته د تلو د پاره څومره ښکلې ورځ ده.

الحمدالله، نن موسم هم ډیر ښکلې دے.

عبدالله: دا خو ډیره ښه ده، ځکه چې کله تیر ځل زه چریاکهر ته تلم نو ورپه و او باران شروع شو.

إسمعیل: ستا د موټرسائیکل څه وشو؟

عبدالله: زما موټرسائیکل سم شو او د مستری نه کور ته

راوستلو. چې کله راسره موټرسائیکل نه وو نو ما ته

ډیره گرانه وه، خو اوس مسئله حل شوه.

إسمعیل: الحمدالله.

عبدالله: ستا کار څنگه روان دے؟

إسمعیل: ښه دے، خو زما کمپیوټر کښې لږه مسئله راغلې

ده. تا ته خو پته ده کنه چې زما گاونډی زما نه

کمپیوټر اخستے وو خو هغه ته پته نه وه چې د هغه

په يو ايس بي کنبې وائرس دی. د دې په وجه زما کمپيوټر کنبې ډيره مسئله راغلې وه. خو الحمدلله، ما کمپيوټر واپس ټيک کړو. ما د کمپيوټر نه وائرس ختم کړل او خه فائلونه مې ځان سره محفوظ ساتلي وو نو هغه مې واپس کمپيوټر ته واچول.

عبدالله: نو ته خو به خپل گاونډی ته غصه وي؟

إسمعیل: زه به ولې غصه وم؟ هغه معافی وغوښته او د دې نه علاوه ما خپل کمپيوټر واپس سم کړو.

عبدالله: او، خو تا به د هغې په سمولو باندې ډير وخت لگولې وی. بهرحال، داسې ښکاری چې ستا د پاره هغه کس معاف کول ډير آسان دی چا چې ستا کمپيوټر خراب کړی وو.

إسمعیل: عبدالله، الله پاک زما گناهونه معاف کړی دی او زما زړه يې کولاؤ کړی دے چې د عیسی مسیح په وسیله د هغه رحم وپيژنم. چې الله پاک زه معاف کړی يم، نو بیا دې زه ولې د خپل ملگری غلطی معاف نه کړم؟

عبدالله: ڄيڻي وخت دا گرانه وي چي نور خلق معاف ڪرو.
ڪيدے شي ستا د پاره آسان وي ڇڪه چي تہ الله
پاک ته ڊير نردي بي...

إسمعیل: الحمدالله، عبدالله. زه محسوسوم چي زه الله
پاک سره نردي تعلق لرم، لکه د يو بنه ملگري په
شان. زما دا ايمان دے چي الله پاک ما ڊير بنه
پيڙني او زه هم غوارم چي الله پاک ويڙنم.

عبدالله: الله پاک خو ڊير لري دے نو بيا تہ څنگه هغه سره
دومره نردي تعلق لرلے شي؟

إسمعیل: عبدالله، الله پاک لري نه دے. الله پاک مونږ ته
ڊير نردي دے. په قرآن ڪنبي وئيلے شوي دي،
"او يقيناً مونږ انسان پيدا ڪرو. او د ده په زره ڪنبي
چي کومي وسوسي راڄي هغه مونږ پيڙنو. او مونږ
خو د ده د ساه رهي نه هم زيات نردي يو." (قرآن
۵۰: ۱۶)

الله پاک مونږ ته نردي دے او هغه زمونږ په انتظار
ڪنبي دے چي د هغه آواز واؤرو او هغه ته رجوع
وڪرو. په يو بل آيت ڪنبي داسي وئيلے شوي دي،
"او هر ڪله چي زما بندگان زما په حقله تا نه تپوس
وڪري، نو ورته ووايه چي زه هغوي ته ڊير نردي يم

يو غوڻبتونڪي چي ڇڻو ڇڻو وخت ما ته خواست
 وڪري، زه هغه قبلوم نو پڪار دي چي هغوي زما
 حڪمونه قبول ڪري او ما باندي يقين وڪري، چي
 هغوي سمه لار بيا مومي." (قرآن ۲: ۱۸۶)

خو عبدالله، بي شڪه چي الله پاڪ مونڙ ته نزدې
 دے. خو مونڙ هغه ته نزدې نه شو ورتلے، ڇڪه
 چي هغه پاڪ او مقدس دے او مونڙ گناه ڪار يو.
 په قرآن ڪنبي يو آيت دے چي ذڪر بي ما تا ته
 مخڪنبي وڪرو، په دي ڪنبي وئيلے شوي دي،
 "چي ڇوڪ خپل رب ته د مجرم ڪيدو په حيث
 راشي نو بي شڪه هغه د پاره جهنم دے. چي نه
 به په ڪنبي مري او نه به رغيري." (قرآن ۲۰: ۷۴)
 نو عبدالله، چي مونڙ گناه ڪار يو نو بيا ڇنگه الله
 پاڪ له تلے شو؟

عبدالله: ما ته پته نشته.

إسماعيل: مونڙ ته د يو مينڇگري ضرورت دے، د يو داسي
 ڪس چي پاڪ او الله پاڪ ته نزدې وي، او زمونڙ
 په ڇائي باندي الله پاڪ خواته تلے شي. او داسي
 ڪس صرف مالڪ عيسيٰ مسيح دے. عيسيٰ
 مسيح صرف پاڪ نه دے بلڪه هغه الله پاڪ ته

ڊير نردي هم دے. په قرآن کښې مونږ ته وئيلے
شوی دی چې عیسیٰ مسیح الله پاک ته نردي
دے.

"کله چې ملايکو ووئيل: اے مريمې! بې شکه الله
تا ته له خپل طرف نه د يوې کلمې زيرے
درکوی، چې د هغه نوم مسیح عیسیٰ زوے د مريم
دے. چې په دنيا او آخرت کښې به ډير مخور وی
او له مقربينو څخه به وی." (قرآن ۳: ۴۵)

نو عبدالله چې مالک عیسیٰ مسیح الله پاک ته
نردي دے نو زه د عیسیٰ مسیح په وسیله باندي
الله پاک خواته راتلے شم.

عبدالله: لږ صبر وکړه. تا ووئيل چې مونږ له په داسې کس
باندي ايمان ساتل پکار دی چې هغه پاک وی. ما
دا سوچ کولو چې صرف الله تعالیٰ پاک دے.

إسمعیل: تا ته یاد دی چې کله فرښتې بی بی مريم له د
عیسیٰ مسیح د پیدایښت زيرے ورکولو نو هغې
ورته څه ووئيل؟

"...زه خو يواځې ستا د رب رسول یم، د دې
لپاره چې تا ته (د خپل رب په حکم) يو ډير پاک
هلک درکړم." (قرآن ۱۹: ۱۹)

صرف دا نه چي گني عيسى مسيح پاڪ پيدا شو،
 بلڪه هغه په خپل ٽول ژوند کنيي يو پاڪ او
 صادق ژوند تير ڪرو. فرښتو دا هم ووئيل، "او هغه
 (عيسى) به له خلقو سره خبري ڪوي په زانگو
 کنيي، او په پاخه عمر کنيي او وي به له صالحانو
 نه." (قرآن ۳: ۴۶)

د الله پاڪ روح په عيسى مسيح کنيي دے، نو
 حڪه عيسى مسيح پاڪ دے.

عبدالله: ٽيڪ ده، فرض ڪره چي زه ستا خبره ومنم چي
 عيسى مسيح پاڪ دے، خو عيسى مسيح زمونڊ د
 گناهونو د پاره څنگه څه ڪولے شي؟

اسماعيل: په قرآن کنيي يو آيت دے چي په کنيي داسي
 وئيلے شوي دي، "او بي شڪه دغه (عيسى) د
 قيامت لپاره يقيناً يوه لويه نخبه ده، نو تاسو د دغه
 (قيامت) په باره کنيي له سره شڪ مه ڪوي، خو
 زما پيروي ڪوي، دا نيغه لار ده. (قرآن ۴۳: ۶۱)
 عبدالله، ته د دي آيت نه خبر بي؟

عبدالله: او، ما دا آيت چرته منځکنيي اوريدلے دے.
اسماعيل: ستا په دي ايمان شته چي عيسى مسيح به واپس
 راځي؟

عبداللہ: آؤ، زما ایمان دے۔ اؤ زما دا ہم ایمان دے چي
 کله هغه واپس راخی نو هغه به د آسمان نه د يو
 انصاف کوونکی قاضی په طور راخی.

إسمعیل: کټ چرې داسې وی، نو بیا فرض کره چې چا خټه
 جرم کرے وی اؤ د دې نه پس هغوی ونيولے شی
 اؤ قاضی ته پیش کرے شی. نو فرض کره چې
 اوس هغه مجرم په رښتینی زرټ سره د خپل جرم نه
 توبه وکړی اؤ د هغې اقرار وکړی اؤ بیا د معافی اؤ
 رحم د پاره سوال وکړی. نو آیا قاضی به په هغه
 رحم وکړی اؤ هغه به معاف کړی؟

عبداللہ: کیدے شی، خو ما ته پته نشته.

إسمعیل: آیا ستا په دې خبره یقین دے چې قاضی سره
 دومره اختیار شته چې هغه په مجرم باندې رحم
 وکړی اؤ هغه معاف کړی؟

عبداللہ: آؤ.

إسمعیل: نو کټ چرې مجرم هغه قاضی پیژنی اؤ دا ورته
 معلومه وی چې هغه قاضی ډیر رحم کوونکے دے
 نو بیا. نو آیا ستا دا یقین دے چې قاضی به په هغه
 مجرم رحم وکړی اؤ هغه به معاف کړی؟

عبداللہ: کیدے شی.

اسمعیل: ننه عبدالله، کٺ چرې ستا دا ایمان وی چې عیسیٰ مسیح یو انصاف کوونکے قاضی دے، نو بیا تا له دا ایمان ساتل هم پکار دی چې د یو قاضی په طور باندې، عیسیٰ مسیح سره دا اختیار شته چې په یو کس رحم وکړی او معاف یې کړی. په قرآن کښې هم مونږ ته دا وئیلے شوی دی چې الله پاک عیسیٰ مسیح د خپل رحم ښودلو د پاره راولیرلو. په قرآن کښې داسې وئیلے شوی دی، "او د دې لپاره چې مونږ دے (عیسیٰ) د خلقو لپاره نڅښه وگرځوو او له خپل (الله) جانب نه رحمت. او دغه یو فیصله شوے کار دے." (قرآن ۱۹: ۲۱)

نو چې عیسیٰ مسیح روح الله دے، او عیسیٰ مسیح پاک او صادق دے، نو بیا د الله پاک د پاره څوک غوره کیدے شی چې هغه یې مونږ ته د خپل رحمت ښودلو د پاره استعمال کړی؟

عبدالله: ټیک ده، زما په خیال زه اوس لږ لږ ستا په خبرو باندې پوهیږم، خو زما یو بل تپوس دے. آیا ستا په دې ایمان دے چې الله پاک په عیسیٰ مسیح کښې اوسیری؟

اسمعیل: چي عیسیٰ مسیح کلمه الله او روح الله دے، نو

بیا ولی داسې نه شی کیدے؟

عبدالله: خو دا زما د پاره ډیره عجیبه خبره ده چي الله پاک

په یو انسان کښې اوسیدلے شی.

اسمعیل: عبدالله، دا ولی عجیبه خبره ده؟ تا ته د موسیٰ د

قیصې پته ده، کله چي هغه غر ته خيژی او یوه

سوزیدونکې جاړه ووينی، او هغه ته معلومه شی

چي الله پاک هلته کښې وو؟ نو په دغه قیصه

کښې الله پاک په هغه سوزیدونکې جاړه کښې

وو! په قرآن کښې داسې وئیلے شوی دی، "نو کله

چي هغه (اور) ته راغے، نو په مبارکه ټوټه (قُطعه)

کښې د ناؤ په ښي اړخ کښې له ونې نه ورته آواز

وکړے شو، داسې چي اے موسیٰ! بې شکه همدا

زۀ الله رب العلمین یم... " (قرآن ۲۸ : ۳۰)

په یو بل ځای کښې داسې وئیلے شوی دی، "نو

کله چي دے هغه (اور) ته راغے، آواز وکړے شو،

داسې چي برکتی کړے شوے دے هغه چي په اور

کښې دے او هغه چي د دۀ (اور) چاپیره دے، او

پاکی ده الله ته چي رب العلمین دے. اے موسیٰ!

بي شڪه شان دا دے چي هم زه الله يم، نبه
غالب، بنه حكمت واله!" (قرآن ۲۷: ۸ - ۹)

عبدالله: د دي قيصي خه مطلب دے؟

اسماعيل: كه چري الله پاك په سوزيدونكي جاره كنيې
راتلے شي، د دي مطلب دے چي الله پاك په
ډيرو خايونو كنيې راتلے شي. نو چي الله پاك په
سوزيدونكي جاره كنيې راغلو، نو زما دا ايمان
دے چي دا د الله پاك د پاره ناممكنه نه ده چي
هغه په عيسى مسيح كنيې هم راشي.

عبدالله: ته ربتيا وايې؟

اسماعيل: عبدالله، الله پاك هر خه كولے شي. هغه قدرت
او طاقت لري او د هغه د طاقت هيڅ حد نشته،
تيك ده كنه؟

عبدالله: او، خو زما نه دے خيال چي هغه به داسي وكړي.
اسماعيل: مونږ د هغه طاقت كمولے نه شو. الله پاك په
خپله طريقه باندي مونږ ته خپل فضل او رحم
ښودلے دے. او الله پاك دا كار په دي طريقه
وكړو چي هغه عيسى مسيح راوليرلو چي مړ شي او
د هغه د رحم په طور باندي د مړو نه بيا راژوندے

شی، چې الله پاک مونږ د هغه په وسیله باندې
قبول کړی.

عبدالله: عیسیٰ مسیح دې د پاره مړ شو او بیا راژوندی شو
چې الله پاک مونږ قبول کړی؟ همم... دا زما د
پاره یو نوې خبر دے. دا خیال درته د چرته نه
راغلو؟

إسمعیل: ما ته پته ده چې ځینې وخت د الله پاک په طریقو
باندې پوهیدل گران وی، خو الله پاک هم په دې
طریقه دا کار کړے دے.

عبدالله: خو ما ته همیشه دا نبودنه شوې ده چې عیسیٰ
مسیح مړ شوے نه دے. ولې تا ته پته نشته چې په
قرآن کښې څه وئیلے شوی دی؟

"او د دوئی د دې وینا په سبب چې بې شکه مونږه
د مریمې زوی مسیح عیسیٰ وژلے دے، چې د الله
رسول دے. حال دا چې دوئی نه هغه وژلے دے
او نه بې په دار کړے دے او لیکن دوئی ته هغه
(له عیسیٰ مسیح سره) یو شان کړے شوے وو. او
بې شکه هغه کسان چې د دة په باره کښې بې
اختلاف کړے دے، خامخا د دة په حقله په شک
کښې دی. دوئی ته د هغه په باره کښې د هیڅ

علم نشته، سوا د گمان له پیروئ نه، او دوی هغه
یقیناً نه دے وژلے. " (قرآن ۴: ۱۵۷)

إسمعیل: عبدالله، زه دې آیت سره بالکل اتفاق کوم. اول
وگوره چې په دې آیت کښې "دوی" څوک دی.
عبدالله: یهودیان، ټیک ده کنه؟

إسمعیل: ستا خبره صحیح ده. دا یهودیان وو. او زه دا خبره
منم چې یهودیانو عیسی مسیح ونه وژلو. تا ته پته
شته چې چا عیسی مسیح ووژلو؟
عبدالله: نه. ما ته پته نشته.

إسمعیل: رومیانو! نو قرآن کښې بالکل رښتیا وئیلے شوی
دی. یهودیانو عیسی مسیح نه دے وژلے. بلکه دا
رومیان وو چې عیسی مسیح یې ووژلو.

عبدالله: لږ صبر وکړه... ستا څه مطلب دے؟
إسمعیل: د تاریخ نه دا خبره ثابتیږی چې رومیانو عیسی
مسیح وژلے دے.

عبدالله: خو ما ته وئیلے شوی دی چې الله پاک چا له هم
دا اختیار نه ورکوی چې د هغه پیغمبران ووژنی.

إسمعیل: عبدالله: په قرآن کښې کله هم دا نه دی وئیلے
شوی دی چې الله پاک هیڅوک نه پریردی چې د
هغه پیغمبران یا رسولان ووژنی. حقیقت خو دا

دے چي په قرآن کښي ډير آيتونه شته چي په هغي
 کښي وئيل شوي دي چي د الله پاک ډير
 پيغمبران ووژل شول. مثال په طور په يوه حواله
 کښي داسي وئيل شوي دي، "خامخا يقيناً الله د
 هغو خلقو (يهوديانو) خبره واؤريدله چي وې وئيل،
 بي شکه الله فقير دے او مونږ غنيان يو! خامخا به
 مونږ ليکو د دوي دا خبره او نبیانو لره د دوي
 ناحقه وژل، او مونږ به (دوي ته) ووايو، تاسو
 سخت سوزيدونکي عذاب وخبني. دا (عذاب) په
 سبب د هغه (بدعمل) دے چي ستاسو لاسونو
 مخکښي ليرلے دے، او ځکه چي يقيناً الله په بنده
 گانو هيڅ ظلم کوونکي نه دے. دوي (يهوديان)
 هغه کسان دي چي وائي، بي شکه الله مونږ ته
 حکم کړے دے چي مونږ به په هيڅ يو پيغمبر
 باندې ايمان نه راوړو تر هغه پورې چي هغه مونږ ته
 يوه داسي قرباني راوړي چي اور بي خوري، ته
 (ورته) ووايه، يقيناً تاسو ته له ما نه مخکښي
 رسولانو ښکاره معجزې راوړي وې او هغه شے هم
 چي تاسو بي وايئ. بيا ولي تاسو هغوي قتل کړل؟

کٔ چرې تاسو رښتيني يئ؟ (قرآن ۳: ۱۸۱ -

(۱۸۳

عبدالله: خو ما د يو مسلمان نه هم دا خبره نه ده اوريدلې
چې هغوى په دې ايمان ساتي چې روميانو عيسى
مسيح وژلې دى.

اسماعيل: هيڅ خبره نه ده. كٔ چرې زه درته ووايم چې الله
پاك عيسى مسيح ووژلو نو بيا؟

عبدالله: داسې نه شى كيدى! اول تا ووييل چې روميانو
عيسى مسيح ووژلو او اوس ته وايي چې الله پاك
عيسى مسيح ووژلو. ته څنگه دا دوه خبرې كوي؟

اسماعيل: ښه عبدالله، فرض كړه چې څوك يو كس په تيره
چاقو باندي ووژنى. نو مونږ وييلې شو چې هغه
سرې يو قاتل وژلې دى او يا وايو چې هغه سرې
په چاقو باندي وژلې شوى دى. روميان لكه د
چاقو په شان وو. زما دا ايمان دى چې الله پاك
هغوى د خپل هتيار په طور استعمال كړل چې
عيسى مسيح ووژنى. هغه قيصه درته ياده ده چې
څنگه د حضرت محمد سرې په جنگ بدر كښې
په دښمنانو باندي د فتح موندلو په حقله فخر سره
خبرې كولې؟ په قرآن كښې د دې په حقله څه

وئیلے شوی دی؟ "نو تاسو هغوی نئ دی وژلی اؤ لیکن الله هغوی وژلی دی. اؤ تا ویشتل نئ دی کړی کله چې تا ویشتل وکړل، اؤ لیکن الله دغه ویشتل کړی دی. اؤ د دې لپاره چې هغه د خپل جانب نه په مومنانو باندې احسان وکړی، ښه احسان. بې شکه الله ښه اؤریدونکے، ښه پوهه دے." (قرآن ۸: ۱۷)

نو د دې آیت په مطابق، دښمنان چا ووژل؟ الله پاک یا د حضرت محمد سرو؟

عبدالله: زما په خیال دواړو. خو الله پاک به ولې خپل رسول وژنی؟

إسمعیل: الله پاک هر څه کولے شی. په قرآن کښې داسې وئیلے شوی دی، "... د الله په وړاندې به څوک د څه شی اختیار ولری کئ هغه اراده وکړی چې د مریمې زوی مسیح اؤ د هغه مور اؤ څوک چې په زمکه کښې دی، هغه ټول هلاک کړی. اؤ خاص د الله لپاره د آسمانونو اؤ زمکې بادشاهی ده، اؤ د هغه څه چې د دې دواړو په مینځ کښې دی. هغه (الله) چې څه وغواړی پیدا کوی اؤ الله په هر شی باندې ښه قادر دے." (قرآن ۵: ۱۷)

عبداللہ: خو اللہ پاک بہ ولی عیسیٰ مسیح وژلو؟

إسمعیل: نبہ، مونږ ته پته ده چې یهودیانو عیسیٰ مسیح وژل
غونښتل، او هغوی منصوبه جوړه کړې وه چې هغه
به څنگه وژنی، خو اللہ پاک خپل مقصد او
منصوبه لرله. په قرآن کښې د دې په حقله داسې
وئیلے شوی دی، "او یهودیانو چلونہ جوړ کړل او
اللہ پت تدبیر وکړو. او اللہ له ټولو تدبیرو کوونکو
نه غوره دے." (قرآن ۳: ۴۵)

بیا په ورپسې آیت کښې مونږ ته وئیلے شوی دی
چې د اللہ پاک منصوبه څه وه. په دې کښې
وئیلے شوی دی، "کله چې اللہ ووئیل، اے
عیسیٰ! بې شکه زه تا لره پوره پوره اخستونکے یم
او د خپل ځان طرف ته ستا راپورته کوونکے یم،
او تا لره له هغو کسانو نه پاکوونکے یم چې کفر
بې کړے دے، او چا چې ستا پیروی کړې ده
هغوی لره د قیامت د ورځې پورې د هغو کسانو له
پاسه کوونکے یم چې کفر بې کړے دے..."
(قرآن ۳: ۵۵)

عبدالله، الله پاک يوه منصوبه لرله. دا منصوبه
خلقو د پاره يوه لار تيارول وو چې الله پاک هغوی
قبول کړی او آسمان کښې يې داخل کړی.

عبدالله: خو زما په خيال زه اوس هم په دې خبره يقين نه
شم کولې چې په قرآن کښې وئيلې شوی دی چې
عیسیٰ مسیح مړ شو. ته دا خبره ثابتولې شي؟
إسمعیل: زه تر هغې دا نه شم ثابتولې ترڅو چې مونږ سره
گواهان نه وی. نو اول مونږ له پکار دی چې د
گواهانو لټون وکړو.

عبدالله: هم... دا خو داسې ښکاری لکه چې مونږ یو فلم
گورو چې په کښې تحقیق کېږي... او مونږ
کوشش کوو چې حقیقت معلوم کړو.

إسمعیل: عبدالله، ستا خبره صحیح ده. نو رځه چې وگورو
چې څنگه مونږ دا خبره ثابتولې شو چې آیا عیسیٰ
مسیح مړ شوې دې او بیا راژوندې شوې دې او
که نه. رځه چې د هغه آیت نه شروع وکړو د
کوم چې تا ذکر وکړو. په دې کښې وئيلې شوی
دی، "او د دوی د دې وینا په سبب چې بې شکه
مونږه د مريمې زوی مسیح عیسیٰ وژلې دې، چې
د الله رسول دې. حال دا چې دوی نه هغه وژلې

دے او نئ بی په دار کرے دے او لیکن دوی ته هغه (له عیسیٰ مسیح سره) یو شان کرے شوی وو. او بی شکه هغه کسان چې د دے په باره کنبې بی اختلاف کرے دے، خامخا د دے په حقله په شک کنبې دی. دوی ته د هغه په باره کنبې د هیخ علم نشته، سوا د گمان له پیروی نه، او دوی هغه یقیناً نئ دے وژلے. " (قرآن ۴ : ۱۵۷)

عبدالله، زه درنه یو تپوس کوم. د دې آیت په مطابق ته دا فیصله کولے شې چې عیسیٰ مسیح ووژلے شو یا نه؟

عبدالله: نه.

إسمعیل: ولی نه؟

عبدالله: ځکه چې په دې آیت کنبې خلق په شک کنبې وو چې څه شوی دی، هغوی ته په حقیقت کنبې نئ وه معلومه چې څه چل شوی دے، نو چې څه شوی وو هغوی د هغې په حقله اندازې لگولې. د هغوی یقین نئ وو چې آیا عیسیٰ مسیح بی واقعی وژلے دے او که نه. نو د دې آیت په مطابق زه دا نئ شم وئیلے چې عیسیٰ مسیح مړ شو او که نه.

اسمعیل: همم... صرف دا ووايه چي مونږ يو تحقيق
 ڪوونڪي فلم گورو، لڪه ڇنگه چي تا ووئيل، ٽيڪ
 ده؟ په هغي ڪنبي يو کس ووڙلے شو. نو تحقيق
 ڪوونڪي ڇنگه دا ثابتولے شي چي قاتل ڇوڪ وو؟
 ڪله چي هغه خپل تحقيق ختم ڪري نو هغه به دا
 فيصله عدالت ته راوري، ٽيڪ ده؟ خو په عدالت
 ڪنبي هم هغه سره گواهان نه وي او حقيقت ثابت
 نه ڪري شي او هيڇوڪ هم د خپل جرم اقرار ونه
 ڪري.

عبدالله: ستا خبره صحيح ده. مونږ ته د گواهانو حاجت
 دے. خو گواهان ڇوڪ دي چي هغوي د عيسيٰ
 مسيح د مرگ خبره ثابتولے شي؟

اسمعیل: عبدالله، دا يو ڏير بنه سوال دے. مونږ ته د دوو
 گواهانو ضرورت دے. او دا دوه گواهان عيسيٰ
 مسيح او حضرت محمد دي! خو مونږ له دا
 پيڙندل پڪار دي چي هغوي ڇه بيان ورڪري
 دے.

عبدالله: ستا مطلب دے چي عيسيٰ مسيح او حضرت
 محمد ڇه وئيلي دي؟

اسمعیل: آؤ! زه به درته هغه آیتونه او بیانونه و بنایم کوم چې عیسیٰ مسیح ورکری دی او هغه بیانونه هم کوم چې حضرت محمد ورکری دی. اول عیسیٰ مسیح خپل بیان داسې ورکړو. عیسیٰ مسیح فرمائی، "او په ما دې سلامتی وی، په هغې ورځ چې زه وزیرول شوم او په هغې ورځ چې زه به مرم، او په هغې ورځ چې زه به بیا ژوندی راپورته کولم شم." (قرآن ۱۹: ۳۳)

او بیا په ورپسې آیت کښې حضرت محمد خپل بیان ورکوی، "دغه عیسیٰ د مریمې زوی دے دا د ده په حقله حقه خبره ده، هغه چې دوی په هغې کښې سره جگړې کوی." (قرآن ۱۹: ۳۴)

که چېرې مونږ دویم آیت ته غور وکړو، نو مونږ کتلې شو چې حضرت محمد د دې نه مخکښې آیت کښې د عیسیٰ مسیح بیان سره متفق دے، چې عیسیٰ مسیح وزیردلو، مړ شو او د مړو نه بیا راژوندی کړم شو.

عبدالله: خو اسمعیله، په دې آیت کښې عیسیٰ مسیح دا نه وائی چې هغه "مړ" شوم دے. هغه ووئیل، "مرم".

اسمعیل: بی شکہ چي هغه داسي ووئيل مرم به. کله چي هغه دا خبره کوله نو هغه لا ژوندے وو. يو ژوندے کس څنگه د خپل ځان په حقله داسي وئيلے شی، "زه مړ شوم"؟

عبدالله: همم... زما په خيال ستا خبره صحيح ده. ما د دې په حقله سوچ نه وو کړے.

اسمعیل: نو عبدالله، حضرت محمد د عيسى مسيح د بيان په حقله څه ووئيل؟ هغه ووئيل، "دا د ده په حقله حقه خبره ده."

زما دا ايمان دے چي حضرت محمد هغه وخت داسي وئيل، "اے! زما خبره واوري. د دې په باره کښي نور بحث مه کوئ. نور شک مه کوئ ځکه چي عيسى مسيح مړ شو او د مرو نه بيا راژوندے شو!" نو عبدالله گوره، دا خبره په دې آيتونو کښي هم صفا وئيلے شوې ده.

عبدالله: او، کله چي زه په اسلامي سکول کښي وم نو ما ته ياد دی چي مونږ د حضرت محمد د سيرت په حقله ازده کړي وو، زما دا ايمان دے چي هغه يو رښتيني سرے وو.

إسمعیل: بالکل. نو کٔ چرې مونږ په دې ایمان نه ساتو چې عیسیٰ مسیح مړ شو او د مړو نه بیا راژوندی شو، د دې مطلب دے چې مونږ د حضرت محمد د خبرې منلو نه انکار کوو.

عبدالله: د عیسیٰ مسیح په حقله داسې ډیرې خبرې دی چې زه پرې نه پوهیږم. د دې په باوجود چې ته د عیسیٰ مسیح په حقله ډیرې خبرې کوي، خو دا خبرې بیا هم زما د پاره د یو راز په شان دی. هغه په حقیقت کښې شوک وو؟

إسمعیل: عبدالله، کٔ چرې ته په دې خبرو نه پوهیږې نو فکر مټ کوه. کله چې عیسیٰ مسیح بیا واپس راځي نو هغه به صرف د هغه خلقو لټون نه کوی شوک چې د هغه په حقله په هر څه پوهیږي، بلکه هغه به د هغه خلقو لټون کوی شوک چې پرې ایمان لری. لکه څنگه چې په دې آیت کښې وئیلے شوی دی، "بلکه الله هغه (عیسیٰ) خپل طرف ته راپورته کړے دے. او الله له ازله ډیر غالب، ښه حکمت والا دے. او نشته هیڅوک له اهل کتابو نه مگر چې هغه به خامخا لازماً د ده له مرگ نه مخکښې په ده ایمان راوړی، او د قیامت

په ورځ به هغه (عیسی) په دوی باندې گواه وی."

(قرآن ۴: ۱۵۸ - ۱۵۹)

عبدالله: ښه اسمعیله، زه د عیسی مسیح په حقله نورې
پوښتنې هم لرم، خو اوس پکار دی چې مونږ
چریاکهر ته لار شو.





په چړياگهر کښې ځناورو کتلو نه مونږ ډيره مزه
واخستله او مونږ ډير تصويران وويستل. لږ ساعت
پس مونږ د يوې ونې لاندې دمې د پاره کښيناستو
او د عبدالله بچو چې په پارک کښې لوبې کولې
هغوی ته مو کتل.

عبدالله: دا ځناور زما ډير زيات خوښ دی. او خاص طور
باندې زمو ته کتل خو مې ډير خوښ دی. په
هغوی باندې څومره ښکلې وينبته دی. زره مې
غواړی چې لاس مې وروړی وو. خو ما ته پته ده
چې داسې کول ناممکن دی. دا ځنگلی ځناور
دی. نو زما يقين دے چې دوی به په ما باندې
حمله کوی.

إسمعیل: او، خو ډيره موده مخکښې دا ځناور خطرناک نه
وو. کله نه چې حضرت آدم او بی بی حوا گناه
کړې ده، نو الله پاک دا ځناور داسې جوړ کړی
دی.

عبدالله: دا څومره بده خبره ده.

إسمعیل: کله کله ته دا هم لیدلے شی چې خلق د ځناورو نه ډیر بدل نه وی، هغوی یوبل وژنی او هر قسمه د ظلم نه ډک کارونه کوی.

عبدالله: ستا څه خیال دے چې حضرت آدم او بی بی حوا غلطی وکړه، نو اوس څکه خلق گناه کوی؟



د خالی په ورځ عبدالله زمونږ کور ته راغلو څکه چې زما ورور ته نوکری ملاؤ شوې وه نو هغه په دې خوشحالی کښې ملگرو له دعوت ورکړے وو. مونږ د خپل کور په باغیچه کښې خوراک څښاک وکړو. کله چې ټول لارل، نو عبدالله او زه دننه کوټې ته لاړو چې نورې خبرې اترې هم وکړو.

إسمعیل: الحمدلله، زما ورور ته نوې نوکری ملاؤ شوه. هغه د لږ وخت د پاره بل ځای کښې کار کولو. مونږ هغه د پاره دعا کوله او هغه ته نوکری ملاؤ شوه. او دا د اولنی نوکری نه ډیره بڼه ده. الله پاک ډیر بڼه دے. هغه په مونږ ډیر مهربانه او رحم کوونکے دے.

عبدالله: تہ ہمیشہ د الله پاک د رحم په حقله خبرې کوي. کله چې تہ د الله پاک د رحم په حقله خبرې کوي، نو د دي نه ستا خه مطلب دے؟

اسمعیل: د الله پاک رحم يو داسې خيز دے چې مونږ ته وپريا ملاوېږي. مونږ دا کتلے يا په پيسو باندي اخستلے نه شو. زه به درله يو مثال درکړم، ټيک ده؟

عبدالله: بالکل...

اسمعیل: فرض کړه چې ما سره گاډے وو او ما تا ته وئيلي وو چې زما گاډے ووينخه نو زه به تا له د دي د پاره خه پيسې درکړم، نو آيا د دي مطلب دا دے چې ما په تا باندي رحم وکړو؟

عبدالله: نه... ما ستا گاډے ووينخلو، نو پکار دی چې ما ته د دي مزدوری ملاؤ شي.

اسمعیل: ښه، که چرې ما ته معلومه شي چې تہ غريب او ضرورت مند يې او زه تا له خه پيسې د گاډی وینخلو نه بغير د تخفي په طور باندي درکړم... پيسې بيخي هسې درکوم تا له هيڅ کار کول نه دی پکار... نو ستا خه خيال دے چې زه په تا باندي رحم کوم؟

عبدالله: آؤ... د دې مطلب به دا وی چې تۀ ما ته خپل
رحم نبایې.

إسمعیل: ښه عبدالله... الله پاک عیسی مسیح بغیر د خۀ
قیمت نه زمونږ د پاره د یو رحمت په طور راولیرلو.
اؤ دا خبره مونږ ته په قرآن کښې شوې ده، په دې
کښې وئیلې شوی دی، " اؤ د دې لپاره چې مونږ
دے (عیسی) د خلقو لپاره نخبښه وگرځوو اؤ له
خپل (الله) جانب نه رحمت. اؤ دغه یو فیصله
شوے کار دے." (قرآن ۱۹: ۲۱)

په بل آیت کښې وئیلې شوی دی چې مونږ ته ولې د
الله پاک د رحمت ضرورت دے. په دې کښې
داسې وئیلې شوی دی، "اؤ کۀ په تاسو باندې د الله
فضل اؤ د هغۀ رحمت نۀ وی (نو) په تاسو کښې
هیڅوک هیڅکله هم (د بهتان له گناه نه) پاک
شوی نۀ وے..." (قرآن ۲۴: ۲۱)

عبدالله: زۀ څنگه د هغۀ رحمت حاصلولے شم؟

إسمعیل: د الله پاک د رحمت په طور باندې په عیسی
مسیح خپل ایمان اؤ یقین وساته، څوک چې مونږ
پاکولے شی.

عبدالله: په عيسی مسیح باندي د الله پاک د رحمت په
 طور د ايمان او يقين ساتلو نه ستا څه مطلب دے؟
 اسمعيل: الله پاک غواړی چې مونږ توبه وکړو، خپل ذهن
 بدل کړو او بل شان سوچ وکړو.
 عبدالله: د خپل ذهن او سوچ بدلولو نه ستا څه مطلب
 دے؟

اسمعيل: د دې مطلب دا دے چې مونږ له دا ايمان ساتل نه
 دی پکار چې خپل طاقت سره الله پاک مونږ قبلولې
 شی، بلکه زمونږ ايمان دا پکار دے چې صرف په
 عيسی مسیح کښې د الله پاک د فضل او رحم په
 وسيله هغه مونږ قبلوې شی. بيا مونږ د الله پاک
 فضل، رحم او معافی پيژندلې شو!

عبدالله: داسې ښکاری چې يقيناً الله پاک تا ته او ستا
 کورنۍ ته خپل فضل او رحم ښودلې دے. بهر
 حال، زه ډير خوشحاله يم چې ستا ورور ته يوه ښه
 نوکری ملاؤ شوه. زه واقعی هغه د پاره ډير
 خوشحاله يم.

اسمعيل: عبدالله، ستا نوکری څنگه ده؟

عبدالله: الحمدالله. زما نوکری هم ښه ده، او تنخوا مې هم ډیره ښه ده. زما کار ډیر ښه روان دے. او شکر دے ما ته اوس د پیسو هیڅ مسئله نشته.

إسمعیل: عبدالله، ډیر ښه.

عبدالله: زما کار او په کور کښې ټول هر څه ډیر ښه روان دی، خو بیا هم ځینې وخت زه مطمئن نه یم. زما مطلب دے چې پیسو او نورو مختلفو څیزونو سره ما ته دومره خوشحالی نه ملاویږی.

إسمعیل: ستا مطلب دے چې د دې هر څه په باوجود ته خوشحاله نه یې؟

عبدالله: بالکل. إسمعیله، ته څنگه دومره مطمئن یې؟ ته صرف یو اُستاد یې. او تا ما ته وئیلی دی چې په اُستادۍ کښې تا ته دومره ډیره تنخوا هم نه ملاویږی. خو چې کله هم زه ستا مخ ته گورم نو زه دا وئیلے شم چې ته همیشه خوشحاله او په سکون کښې یې.

إسمعیل: عبدالله زما ملگریه، که زما تنخوا لږه هم ده خو بیا هم زه د هغه ټول هر څه د پاره د الله پاک شکر کوم چې هغه ما له راکړی دی. د دې نه علاوه، د دې دنیا هر یو څیز فانی دے. خو زه ځکه په

سلامتی کښې یم چې زه په عیسیٰ مسیح ایمان لرم
 او هغه سره سلامتی ده نو هغه خپله سلامتی ما له
 راکولې شی. عیسیٰ مسیح فرمائیلى دى، "او په ما
 دې سلامتی وی، په هغې ورځ چې زه وزیرول شوم
 او په هغې ورځ چې زه به مرم، او په هغې ورځ چې
 زه به بیا ژوندی راپورته کولم شم." (قرآن ۱۹:
 ۳۳)

عبدالله: زه سلامتی نه محسوسوم. زه خپل ځان په روحانی
 طور مړ محسوسوم.

إسمعیل: تا ته د عیسیٰ مسیح او د مرغی هغه قیصه یاده ده؟
 زما په خیال مونږ د دې قیصې په حقله مخکښې
 خبرې کړې دى. دا قیصه د دې په حقله ده چې
 څنگه عیسیٰ مسیح د ختې نه یوه مرغی جوړه کړه
 او هغه یې په یوه ژوندی مرغی کښې بدله کړه. په
 دې آیت کښې وئیلې شوی دى، "کله چې الله به
 ووائى: اے عیسیٰ د مریمې زویه! زما هغه نعمتونه
 یاد کړه چې په تا او ستا په مور باندې شوی دى،
 کله چې ته ما په پاک روح سره قوی کړې، تا به د
 خلقو سره په غیر کښې او په پاڅه عمر کښې خبرې
 کولې. او کله چې ما تا ته کتاب، او حکمت او

تورات اؤ انجيل ونبودلو، اؤ كله چي تا به زما په
 حكم سره له ختي نه د مرغی د شكل په شان
 (شكل) جوړولو، بيا به تا په هغه كښي پوكي
 ووهلو، نو هغه به زما په حكم سره مرغی شوه. اؤ تا
 به زما په حكم سره پيدائشي روند اؤ برگی مرض
 والا روغول. اؤ كله چي تا زما په حكم سره مړی
 راوښكل، اؤ كله چي ما له تا نه بنی اسرائیل بند
 (ایسار) كړل. كله چي تا هغوی ته ښكاره دليلونه
 راوړل، نو په هغوی كښي كافر شوو خلقو ووئيل، دا
 يو ښكاره جادو دے." (قرآن ۵ : ۱۱۰)

قرآن دا هم وائي چي الله پاك به عيسى مسيح
 راوليږي، "بنی اسرائیلو ته به رسول وی چي ورته به
 وائي، بي شكه زه چي يم، يقيناً ما تاسو ته ستاسو د
 رب له طرف نه لويه نخبه راوړي ده، چي يقيناً زه
 تاسو ته له ختي نه د مرغی په شان (يو شے)
 جوړوم. بيا په دې كښي پوكي كوم، نو هغه به د
 الله په حكم سره الوتونكي مرغی شی. اؤ زه
 پيدائشي روند اؤ د برگی مرض والا روغوم اؤ مړی
 ژوندي كوم د الله په حكم سره، اؤ تاسو خبروم په
 هغه خه چي تاسو بي خوري اؤ په هغه خه چي تاسو

بې په خپلو کورونو کښې ذخيره کوي. بې شکه
 تاسو لپاره په دې کښې خامخا لويه نخښه ده که
 چرې تاسو ايمان راوړونکي يئ. " (قرآن ۳ : ۴۹)
عبدالله: او ما ته ياد دى چې مونږ د دې قيصې په حقله
 مخکښې خبرې کړې وې. دا يوه زبردسته قيصه
 ده!!

اسماعيل: وگوره چې عيسى مسيح خه کولې شى. هغه د
 ختې نه مرغى جوړولې شى او بيا دا طاقت لرى چې
 هغه مرغى ژوندئ کړى. صرف دا نه، بلکه عيسى
 مسيح دا طاقت هم لرى چې مره خلق راژوندى
 کړى. الله پاک عيسى مسيح له اختيار وركړې دے
 چې د ختې په يوه مرغى كښې ساه واچوى او مره
 خلق بيا راژوندى كړى. د دې مطلب دے چې
 عيسى مسيح صرف د جسماني ژوند وركولو اختيار
 نه لرى، بلکه هغه روحاني ژوند هم وركولې شى. نو
 خكه زما دا ايمان دے چې عيسى مسيح ژوند
 وركوونكې دے. هغه ما له روحاني ژوند راكړې
 دے.

عبدالله: عبدالله تا ته پته ده، تا چې د عيسى مسيح په حقله
 ما ته خه ووئيل نو ما په دې باندي سوچ كولو، خو

زما په زړه کښې اوس هم ډیر سوالونه دی. ستا په خیال مونږ له ولې په عیسی مسیح ایمان راوړل پکار دی او د هغه پیروی کول پکار دی؟

إسمعیل: که چرې تا سره اوس وخت وی، نو مونږ په قرآن کښې یو خو آیتونه کتلې شو او دا معلومولې شو چې په هغې کښې څه وئیلې شوی دی. زما په خیال مونږ په ډیرو آیتونو باندې مخکښې خبرې کړې دي. عبدالله: بالکل، ما سره وخت شته.

إسمعیل: ما سره دلته د قرآن مختلفې ترجمې شته. ته آیتونه ما سره لوستلې شې او بیا به درته زه د دې آیتونو په حقله لږ وضاحت وکړم.

1. په ۲۰: ۱۲۱ کښې وئیلې شوی دی، "نو دوی دواړو (ښځې او خاوند) له دغې (ونې) نه خوراک وکړو. نو دوی ته خپل د شرم ځایونه ښکاره شول او دوی شروع شول چې په خپلو ځانونو یې د جنت پانې انښلولې او آدم د خپل رب نافرمانی وکړه، نو وښویدلو." دا آیت مونږ ته ښودنه کوی چې څنگه آدم او حوا د الله پاک نافرمانی کولو سره گناه وکړه.

2. په ۳۳: ۷۲ کښې وئیلې شوی دی، "بې شکه مونږ آسمانونو او زمکې او غرونو ته امانت وړاندې کړو، نو دوی د دۀ له پورته کولو نه انکار وکړو او له دۀ ووریدل او انسان دغه (امانت) پورته کړو. بې شکه دغه (انسان) دے، ډیر ظالم، ډیر نادان."

دا آیت مونږ ته ښودنه کوی چې د هغه وخت نه پس هر یو کس گناه ګار دے. ټول خلق گناه ګار دی، صرف لږ خلق نه. مونږ ټولو د الله پاک راکړے شوی امانت د پاره خپل ځانونه بې اعتباره او غیرذمه داره ثابت کړی دی.

3. په ۲۰: ۷۴ کښې وئیلې شوی دی، "بې شکه شان دا دے چې هغه څوک چې خپل رب ته راشی، په دې حال کښې چې کافر وی، نو بې شکه د دۀ لپاره دوزخ دے، دے به په دې کښې نۀ مری او نۀ به ژوندون کوی." (قرآن ۲۰: ۷۴)

دا آیت مونږ ته ښودنه کوی چې الله تعالی پاک دے. مونږ گناه سره د هغه حضورئ ته نۀ شو تلرے. گڼې الله تعالی به مونږ د همیشه د پاره دوزخ ته ولیږی.

4. په ۵ : ۹۵ کښې وئیلر شوی دی، "اے هغو کسانو چې ایمان یې راوړے دے! تاسو ښکار مه وژئ، په دې حال کښې چې تاسو په احرام کښې یئ، او په تاسو کښې چې چا هغه قصداً قتل کړو، نو (په هغه) جزا (لازمه) ده. د هغه څاروی به مثل (څاروی) چې د دې وژلے دے، په تاسو کښې دوه عدل والا کسان به د دې فیصله کوی، چې کعبې ته رسیدونکې قربانی به وی. یا (د دې په ذمه) کفار ده چې مسکینانو ته خوراک ورکول دی، یا د دې په برابر روژې نیول دی. د دې لپاره چې د خپل کار سزا وڅکی. الله د هغه څه معافی کړې ده چې مخکښې تیر شوی دی او څوک چې بیا راوگرځی، نو الله به له هغه نه انتقام واخلي، او الله ډیر غالب دے، انتقام والا دے."

دا آیت مونږ ته ښودنه کوی چې که زمونږ نه گناه وشي، که هغه لویه وی یا وړه، نو مونږ به د دې کفارو ورکوو. او زمونږ د گناهونو کفارو به د دې په برابر ورکولے کیږی. مونږ بیا بیا گناه کوو، نو که چېرې مونږ گناه کول جاری وساتو، نو په آخر کښې

به زمونږ د پاره د دې كفاره وركول څومره زيات شى؟

5. په ۵: ۲۷ كښې وئيلې شوى دى، "اؤ دوى

ته د آدم د دوؤ زامنو خيږ په حقه سره ولوله. كله چې هغو دواړو قربانى وړاندې كړه، نو په دوى كښې له يو څخه قبوله شوه اؤ له بل څخه قبوله نه شوه. هغه ووييل، زه به خامخا لازماً تا ووژنم. هغه (ورته) ووييل، بې شكه هم دا خبره ده چې الله له پرهيزگارانو څخه (قربانى) قبلوى."

اؤ په ۲۲: ۳۷ كښې وئيلې شوى دى، "الله تعالى ته نه خو د دې ځناور غوښه رسپړى اؤ نه بې وينه، بلكه هغه ته ستاسو صرف پرهيزگارى رسپړى."

(قرآن: ۲۲: ۳۷)

په دې آيتونو كښې مونږ ته ښودنه شوې ده چې خلق څنگه دا كوشش كوى چې د ځناورو قربانى وړاندې كړى اؤ دا ايمان وساتى چې غوښې اؤ وينې سره به الله پاك خوشحاله شى، خو په قرآن كښې وئيلې شوى دى چې دا الله پاك ته نه رسپړى. خلقو الله پاك ته قربانى كول شروع كړې، خو الله پاك صرف د صادق سړى قربانى قبوله كړه. خو چې

ٲول خلق گناه گار دى نو بيا خنگه يو كس صادق
جوړيدلے شی؟

6. په ٧٤: ٥٦ كښې وئيلے شوى دى، "اؤ
دوئ نصيحت نه اخلى مگر كه الله يې وغواړي.
هم دے د يرې لائق دے اؤ د بخښنې اهل دے."
دا آيت مونږ ته ښودنه كوي چې مونږ په خپله خپل
خان صادق نه شو جوړولے. صداقت د الله پاك له
طرفه دے اؤ هغه خلق صادق جوړوي، مونږ دا
صداقت په خپلو ښو كارونو يا قربانو وړاندې كولو
سره نه شو گټلے.

7. په ٥: ٣٣ كښې وئيلے شوى دى، "بې شكه
اصل خبره هم دا ده چې خوك چې د الله اؤ د هغه
له رسول سره جنگ كوي اؤ په زمكه كښې د وړانې
كولو كوشش كوي، د هغوئ سزا دا ده چې دوئ
دې قتل كړے شی. يا دې په دار كړے شی، يا دې
د دوئ لاسونه اؤ پښې ادلې بدلې پرې كړے شی،
يا دې دوئ له (دغې) زمكې نه وشړل شی. دا د
دوئ لپاره په دنيا كښې رسوائى ده اؤ د دوئ لپاره په
آخرت كښې بيخي لوى عذاب دے."

د دې مطلب دے چې د گناه گارانو د پاره سزا دا ده چې هغوی دې ووژلے شی، په دار دې وخیژولے شی، د هغوی لاسونه او پښې دې ادلې بدلې پرې کړے شی، یا دې د هغه زمکې نه وشړلے شی. او هغوی به په دې دنیا کېنې رسوا شی او د دې زیاته خرابه خبره دا ده چې هغوی به په آخرت کېنې هم لوی عذاب ته مخامخ شی.

نو عبدالله، دې ټولو حوالو ته کتلو نه پس، ستا څه خیال دے چې مونږ د الله پاک سزا نه بچ کیدے شو؟

عبدالله: الله پاک چې د گناه گارانو د پاره کومه سزا مقرر کړې ده نو د دې په حقله د اوريدو نه پس زه دا سوچ کوم چې مونږ د الله پاک د سزا نه نه شو بچ کیدے؟

اسمعیل: ولې؟

عبدالله: ځکه چې کله زه د دې په حقله سوچ کوم، نو ما ته داسې ښکاری چې یو کس هم کامل نشته. زمونږ د ټولو نه غلطی کیری او هیڅوک هم پوره پاک نشته.

اسمعیل: نو مونږ د سزا حقدار یو، ټیک ده کنه؟

عبدالله: آؤ، زما هم دا خيال دے. خو تہ ما ته دا ولي
وايې؟

اسماعيل: زہ حڪه تا ته دا وايم چې زہ غوارم چې تہ په دې
باندې سوچ وکړې چې زمونږ د گناه انجام په اصل
کښې خومره خراب دے!!! تہ لږ د هغه سزاگانو په
حقله سوچ کولے شي کومې چې مونږ ته د گناه
کولو نه پس ملاوېږي؟

عبدالله: دا ډيرې يروونکې سزاگانې دي، نو زہ نه غوارم چې
د دې په حقله سوچ وکړم.

اسماعيل: نو عبدالله، څنگه دې خوښه ده که تہ ماته د قرآن
نه يو آيت ولولي؟

عبدالله: بيا به هم زہ په دې سوچ نه کوم.

اسماعيل: نو زہ دا خبره کولے شم چې تہ نه غواړې دې
سزاگانو ته مخامخ شي، ولي داسې نه ده؟

عبدالله: يقيناً چې زہ نه غوارم!

اسماعيل: او نه زہ داسې غوارم. زما په خيال هيڅوک هم نه
غواړي چې داسې قسمه يروونکو سزاگانو ته مخامخ
شي.

عبدالله: زہ دا اُميد ساتم چې دا ما ته راپيښې نه شي...

إسمعیل: بخیننه غوارم عبدالله، خو دا به ٿولو گناهونو ته
راپینبیری.

عبدالله: خو الله پاک بخینونکے دے.

إسمعیل: آؤ، خو الله پاک انصاف کوونکے هم دے. هر
خوک چي گناهونه کوی نو هغه د سزا حقدار دے.

عبدالله: خو الله پاک رحيم او مهربانه دے.

إسمعیل: آؤ، عبدالله ستا خبره بالکل صحیح ده. حُکّه خو
الله پاک زمونږ د پاره د یوې لارې بندوبست وکړو
چي مونږ پرې د دوزخ د سزا نه بچ کړی.

عبدالله: هغه څنگه؟

إسمعیل: راځه چې ۵: ۳۳ ته یو ځل بیا وگورو. دا ځل به
زه دا ستا د قرآن نه ولولم. "بې شکه اصل خبره هم
دا ده چې خوک چې د الله او د هغه له رسول سره
جنگ کوی او په زمکه کښې د ورانی کولو کوشش
کوی، د هغوی سزا دا ده چې دوی دې قتل کړي
شی. یا دې په دار کړي شی، یا دې د دوی لاسونه
او پښې ادلې بدلې پرې کړي شی، یا دې دوی له
(دغې) زمکې نه وشړل شی. دا د دوی لپاره په دنیا
کښې رسوائی ده او د دوی لپاره په آخرت کښې
بیخي لوی عذاب دے."

مهربانی وکره او د هغه ټولو په حقله لږ سوچ وکره د
 کومو چې مونږ حقدار یو، قتل کړم شو، په دار
 کړم شو، یا دې لاسونه او پښې ادلې بدلې پرې
 کړم شې، د دغې زمکې نه وشړل شو، په دې دنیا
 کښې دې رسوا شو او په آخرت کښې دې بیخی
 لوی عذاب ته مخامخ شو. نو عبدالله، د دې په
 حقله لږ سوچ وکره... که چېرې الله پاک راشی او
 درته ووائی، "عبدالله، زه انصاف کوونکې یم، زه تا
 له سزا درکوم ځکه چې ته گناه گمار یې، خو دې
 سره سره زه تا سره ډیره زیاته مینه کوم. ځکه چې
 زه رحیم او مهربان یم او زه نه غواړم چې ته سزا
 وزغمې. ما ستا د پاره د دې سزا نه بچ کیدو د پاره
 یوه لار جوړه کړې ده. نو زما دا لار زما د رحم په
 طور وپړیا واخله. زما رحم دا دے. ما سره داسې
 شوک شته چې هغه په خپله مرضی ستا سزا اخستلو
 د پاره تیار دے. هغه زما د روح القدوس په وسیله
 پیدا شو. هغه زما کلام دے. هغه زمونږ د رحمت
 په طور پیدا شو. هغه پاک دے. هغه ستا د پاره قتل
 کړم شو. هغه ستا د پاره په سولې کړم شو. د
 هغه لاسونه او د هغه پښې ستا د سزا د پاره زخمی

کرمے شول. ما هغه د مرو نه بيا راژوندے کړو، نو
تہ په مرگ باندې غالب کيدے شې او په جنت
کښې تل عمری ژوند هم حاصلولے شې. او هغه به
په دې دنيا کښې او په آخرت کښې هم ستا مرسته
کوی ځکه چې ما هغه په دې دنيا او په آخرت
دواړو کښې ډير مخور کرمے دے. که چرې تہ د
خپلې سزا د پاره هغه قبلوې نو بيا تہ د عدالت نه
آزاد بې!" نو عبدالله... الله پاک انصاف کوونکے
دے، ولې داسې نه ده؟

عبدالله: او...

إسمعیل: نو که چرې الله پاک ستا د پاره د يو داسې کس
بندوبست کرمے دے، آیا تہ به د هغه دا تحفه قبوله
کړې؟

عبدالله: يقيناً زه به د هغه دا تحفه قبوله کرم. دا خو به زما
کم عقلتوب وی چې هغه څوک قبول نه کرم څوک
چې زما سزا په خپل ځان اخستل غواړی... چې
الله پاک ما له يو داسې کس راکوی څوک چې زما
سزا اخستلو د پاره تيار دے. زه به الله پاک ته په
سجده شم او د هغه د رحم د پاره به شکر وکرم

چې زما د پاره يې د يو داسې کس بندوبست وکړو
خوک چې زما د گناهونو سزا په خپل ځان اخلي .
اسماعيل: عبدالله، دا صرف يوه قيصه نه ده... الله پاک

واقعي مونږ سره مينه کوي!!! هغه زمونږ د سزا
زغملو د پاره عيسی مسیح راواستولو. که چېرې مونږ
عيسی مسیح د يوې لوڼې قربانۍ په طور قبول کړو او
دا ايمان وساتو چې الله پاک هغه زمونږ د پاره فديه
وگرځولو، نو بيا به مونږ د دوزخ د سزا نه بچ شو.
عيسی مسیح قتل کړی شو، هغه په سولې کړی
شو، د هغه لاسونه او پښې زخمی کړی شول. د
کومې سزا چې مونږ حقدار وو نو هغه دا ټول هر څه
زمونږ په ځای د سزا زغملو د پاره وکړل.

په ۳: ۵۵ کېنې وئيلې شوی دی چې الله پاک
عيسی مسیح مرگ د پاره راوليرلو او د مرو نه يې بيا
راژوندی کړو او خپل طرف ته يې وخيژولو. او د
دې په نتيجه کېنې الله پاک دا وعده وکړه چې هغه
به د عيسی مسیح پيروي کوونکی خلق د منکرانو د
پاسه کړی.

"کله چې الله وفرمائيل، اے عيسی زه به تا واپس
واخلم او خپل طرف ته به دې راوخيژوم او د کافرانو

(د تهمت) نه به دې پاک کړم. او ستا پیروی
کونکي خلق به تر قیامته پورې د منکرانو د پاسه
کړم... (قرآن ۳: ۵۵)

نو عبدالله، که چېرې زمونږ په عیسیٰ مسیح باندې
ایمان وی او د هغه پیروی کوو نو مونږ به اوچت
کړه شو او په جنت کښې به اوسېرو.

عبدالله: ما همیشه دا سوچ کولو چې د ښه انسان جوړیدو
سره او ښه کارونو کولو سره به الله پاک ما قبول
کړی. او زه همیشه په دې امید کښې وم چې الله
پاک به ما جنت ته بوځی. خو اوس ته ما ته وايي
چې صرف د الله پاک په فضل او رحم سره او په
عیسیٰ مسیح باندې ایمان راوړلو او د هغه پیروی
کولو سره الله پاک ما قبوله شی. مونږ څنگه د الله
پاک فضل او رحم حاصلولې شو؟

إسمعیل: آیا ته غواړې چې اوس عیسیٰ مسیح له بلنه
ورکړې؟

عبدالله: ما ته پته نشته چې څه ووايم...

إسمعیل: که چېرې زه دعا وکړم نو ستا څه خیال دے؟

عبدالله: بالکل. اسمعیله ډیره مننه.

اسْمَعِيل: بسم الله. الحمد لله، يا الله زه د حضرت محمد د
 پاره ستا ډير شکر کوم خوګ چې د يو حبرداري په
 طور راغلو، چې ما د هغه خرابې سزا نه خبر کړي
 کومه چې به زما په شان گناه گار د پاره وي. يا
 الله، زه د دې د پاره هم ستا ډير شکر کوم چې تا د
 عيسى مسيح د راليرلو په وسيله باندې ما ته خپل
 فضل او رحم وښودلو او هغه زما د گناه سزا په خپل
 ځان واخستله. يا الله ستا شکر کوم چې تا عيسى
 مسيح د مرو نه بيا راژوندې کړو او آسمان ته دې
 وځيږولو، نو زه به هم د مرګ نه پس په آسمان
 کښې يم. آمين.
 د دې نه پس زه او عبدالله به مسلسل ملاويدو،
 روحاني خبرې او دعا به مو کوله.





"بې شکه اصل خبره هم دا ده چې څوک چې د الله او د هغه له رسول سره جنگ کوی او په زمکه کښې د ورانې کولو کوشش کوی، د هغوی سزا دا ده چې دوی دې قتل کړی شی. یا دې په دار کړی شی، یا دې د دوی لاسونه او پښې ادلې بدلې پرې کړی شی، یا دې دوی له (دغې) زمکې نه وشړل شی. دا د دوی لپاره په دنیا کښې رسوائی ده او د دوی لپاره په آخرت کښې بیخي لوی عذاب دے." (قرآن ۵: ۳۳)

"مگر هغه کسان چې توبه وباسی مخکښې له دې نه چې تاسو په دوی باندې قابو ومومی، نو پوهه شی چې یقیناً الله ډیر بخښونکې، بې حده مهربان دے." (قرآن ۵: ۳۴)

الحمدلله! مونږ د الله پاک شکر کوو چې تر څو پورې مونږ په دې دنیا کښې یو نو مونږ د خپلو گناهونو نه د هغه بخښنه حاصلولې شو. دا به زمونږ د پاره څومره یروونکې خبره وی چې مونږ په عیسی مسیح کښې د الله پاک د فضل او رحم پیژندلو نه مخکښې مړه شو.

الحمدلله، مونږ شکر کوو چې الله پاک مونږ ته دا
نبودنه وکړه چې صرف په مالک عیسیٰ مسیح
کښې د الله پاک په فضل او رحم سره مونږ د خپلو
گناهونو بڅښنه حاصلولې شو او په آسمان کښې د
تل عمری ژوندون وارثان جوړیدلې شو.

الحمدلله، مونږ د الله پاک شکر کوو چې هغه
زمونږ زړونه کولاًو کړل چې د عیسیٰ مسیح په وسیله
باندې د هغه د فضل او رحم نیغه لار وپېژنو، څوک
چې زمونږ د دې دنیا او د آخرت د سزا په خاطر قتل
کړې شو، په سولې کړې شو او په لاسونو او پښو
بې زخمونه برداشت کړل.

"زما دا دعا ده چې د دې کتاب لوستلو سره تاسو ته
سلامتی ملاؤ شی."

الله پاک دې ستاسو زړه کولاًو کړی

چې د هغه فضل او رحم وپېژنئ.

آمین.

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته



إسمعیل: آؤ. عبدالله، د دې په حقله سوچ وکړه. حضرت آدم او بی بی حوا گناه وکړه، بیا د هغوی اولاد گناه وکړه، او بیا د هغوی ټول نسل گناه وکړه. مونږ په قرآن کښې کتلې شو چې هغوی سره څه وشول. په دې کښې وئیلې شوی دی، "او مونږ ووئیل: اے آدمه! اوسپره ته او ستا ښځه په جنت کښې، او دواړه له هغه (د جنت له میوو) نه پریمانہ (په مزې سره) خوراک کوی کوم ځای چې مو خوښه وی، او تاسو دواړه دې ونې ته مه نزدې کیرئ، گنې تاسو به له ظالمانو نه شی." (قرآن ۲: ۳۵)

الله پاک هغوی له د هر څه اجازت ورکړې وو خو صرف د یوې ونې میوې خوړلو نه بې منع کړی وو. خو تا ته پته شته چې هغوی څه وکړل؟

عبدالله: هغوی د الله پاک د حکم نافرمانی وکړه؟

إسمعیل: ستا خبره صحیح ده! په قرآن کښې وئیلې شوی دی، "او یقیناً په تحقیق سره مونږ آدم ته له دې نه مخکښې حکم کړې وو، نو هغه هیر کړو او مونږ د دۀ پخه اراده ونه ومونده."

اؤ تا ته پته شته چې د دې نه پس بيا خه وشول؟ د دې نه پس وئيلے شوی دی، "نو دوی دواړو له دغې (ونې) نه خوراک وکړو، نو دوی ته خپل د شرم ځايونه ښکاره شول اؤ دوی شروع شول چې په خپلو ځانونو يې د جنت پانې نښلولې اؤ آدم د خپل رب نافرمانی وکړه، نو وښويدلو." (قرآن ۲۰: ۱۲۱)

په دې آيت کښې مونږ ته وئيلے شوی دی چې څنگه آدم اؤ حوا د الله پاک د حکم منلو په ځای باندې د شيطان خبره ومنله. زما پوره يقين دے چې کله الله پاک ته معلومه شوه چې آدم د هغه د تابعداري کولو په ځای باندې د شيطان تابعداري کړې ده نو هغه به په دې ډير خفه شوی وي. په قرآن کښې مونږ ته وئيلے شوی دی، "نو ده ته شيطان وسوسه واچوله، وې وئيل: اے آدمه! آيا زه تا ته د تل ژوندی پاتې کيدلو ونه وښایم اؤ داسې بادشاهی چې نه به ختمیږي؟" (قرآن ۲۰: ۱۲۰)

عبدالله: داسې ښکاری چې شيطان هغوی سره د دې دنیا وعده کړې وه. نو بيا په دې کښې خه حيرانتيا نشته چې هغوی د شيطان خبره ومنله.

إسمعیل: آؤ، خو الله پاک د مخکنی نه هغوی ته وئیلی وو
 چې شیطان د هغوی دینمن دے. په دې کنیې
 وئیلے شوی دی، "نو مونږ آدم ته ووئیل: بی شکه دا
 شیطان ستا او ستا د نبی دینمن دے، نو دے دې
 تاسو هرگز له جنت نه ونه باسی. گنې نو په مشقت
 کنیې به پریوخی." (قرآن ۲۰: ۱۱۷)

عبدالله: نو آدم او حوا په ډیرو خرابو حالاتو کنیې راگیر
 شول، ولې داسې نه ده؟

إسمعیل: صرف آدم او حوا نه، بلکه د هغوی اولاد هم. په
 قرآن کنیې وئیلے شوی دی، "او دوی ته د آدم د
 دوو زامنو خبر په حقه سره ولوله. کله چې هغو
 دواړو قربانی وړاندې کړه، نو په دوی کنیې له یو
 څخه قبوله شوه او له بل څخه قبوله نه شوه. هغه
 ووئیل، زه به خامخا لازماً تا ووژنم. هغه (ورته)
 ووئیل، بی شکه هم دا خبره ده چې الله له
 پرهیزگارانو څخه (قربانی) قبلوی." (قرآن ۵: ۲۷)

او ته دا په ورپسې آیتونو کنیې هم کتلے شې، "نو
 هغه ته خپل نفس د خپل ورور وژل ښکلی او آسان
 کړل، نو هغه یې قتل کړو نو شو له تاوانیانو نه."
 (قرآن ۵: ۳۰)

د دې نه پس قرآن مونږ ته وائی چې هر یو کس گناه گار دے. په دې کښې وئیلے شوی دی، "بې شکه انسان خامخا ډیر گناه گار او ډیر ناشکره دے." (قرآن ۱۴: ۳۴)

یو بل آیت کښې داسې وئیلے شوی دی، "بې شکه دغه (انسان) دے، ډیر گناه گار، ډیر نادان." (قرآن ۳۳: ۷۲)

نو عبدالله تا وکتل، صرف یو خو کسان نه، بلکه ټول خلق گناه گار دی.

عبدالله: مونږ انسانان یو. کله کله زمونږ ټولو نه غلطی کیری.

إسمعیل: عبدالله، دا صرف یوه وړه غلطی نه ده. مونږ هم لکه د آدم او حوا په شان بد یو ځکه چې مونږ اکثر د الله پاک نافرمانی خوښوو او هغه کارونه کوو چې هغه ترې نه منع کړی یو.

عبدالله: ټیک ده، کیدے شی چې کله کله زمونږ په زړه کښې د الله پاک د نافرمانی کولو خواهش راشی، خو ستا څه خیال دے چې الله پاک بیا هم آدم او حوا سره مینه نه کوله؟ د دې هر څه په باوجود هغه هغوی معاف کړل، ټیک ده کنه؟

إسمعیل: آؤ، هغه هغوی سره مینه کوله اؤ د هغوی د معاف کولو وعده یې ورسره کړې وه، خو صرف په دې شرط که چرې هغوی د هغه په حکمونو عمل وکړی.

عبدالله: حکمونو؟ په کومو حکمونو؟

إسمعیل: په قرآن کښې الله پاک آدم اؤ حوا ته وفرمائیل، "مونږ ووئیل: تاسو ټول له دې (جنت) نه کوز شی. نو که زما له طرف نه تاسو ته کوم هدایت راغی، نو چا چې زما د هدایت پیروی وکړه، نو په هغوی باندې نه خه ویره شته اؤ نه به هغوی غمژن کیری." (قرآن ۲: ۳۸)

عبدالله، تا ته پته شته چې دا هدایت خه وو؟

عبدالله: ما ته پته نشته.

إسمعیل: په قرآن کښې وئیلے شوی دی، "بیا مونږ په دغې پیغمبرانو پسې عیسی زوی د مریم راولیږلو، چې د هغه کتاب تصدیق یې کولو چې له دې نه وړاندې وو یعنی تورات، اؤ مونږ هغه له انجیل ورکړو چې په هغې کښې هدایت اؤ رڼا وه، اؤ دا کتاب تصدیق کوونکے وو د تورات چې له دې نه وړاندې نازل

شوی وو، او دا د پرهیزگارانو د پاره هدایت او
نصیحت وو". (قرآن ۵: ۴۶)

عبدالله: اسمعیله، د دې نه ستا څه مقصد دے؟
اسمعیل: کله چې آدم او حوا گناه وکړه، الله پاک صرف په
یو شرط هغوی معاف کړل. او هغه شرط د هغه په
هدایاتو باندې عمل کول وو. الله پاک هغوی سره
یوه وعده هم وکړه، چې څوک هم د هغه په هدایاتو
باندې عمل کوی نو نه په هغوی څه بیره شته او نه
به هغوی غمژن کیږی. په قرآن کښې بیا دا هم
وئیلې شوی دی چې انجیل هدایت او رڼا ده. نو په
دې کښې مونږ ته وئیلې شوی دی چې د الله پاک
په هدایاتو باندې عمل وکړو، او هغه انجیل دے. بیا
به الله پاک مونږ د یرې نه بچ وساتی.

عبدالله: هم... په یوه خبره زه نه پوهیږم چې الله پاک
ولې عیسیٰ مسیح راولیږلو.

اسمعیل: عبدالله، الله پاک عیسیٰ مسیح دې د پاره راولیږلو
چې د حقیقت تصدیق وکړی او د الله پاک هدایت
او رڼا مونږ ته راکړی. حقیقت دا دے، مونږ ټول
گناه گار یو او چې گناه گار یو نو مونږ د خپلې گناه
د انجام او هغه سزا نه یریزو کومې ته چې به په

راتلونکی وخت کنبې مخامخ کيږو. خو الله پاک مونږ له خپل فضل او رحم راکړې دې نو اوس به مونږ د خپلو گناهونو سزا ته نه مخامخ کيږو. الله پاک عیسیٰ مسیح دې د پاره راوليږلو چې مونږ ته خپل رحم ښکاره کړي. نو اوس مونږ له دې په حقله نوره يره نه ده پکار چې د مرگ نه پس به مونږ سره څه کيږي.

عبدالله: خو اسمعيله، زه په دې نه پوهيږم چې الله پاک به ولې عیسیٰ مسیح د خپل رحم ښودلو د پاره راليرلو. د عیسیٰ مسیح او د الله پاک د رحم په خپلو کنبې څه تعلق دې؟

اسمعيل: عبدالله، الله پاک عیسیٰ مسیح زمونږ د گناهونو د پاره د يوې لويې قربانۍ په طور راوليږلو چې مونږ د دوزخ د سزا نه بچ کړي.

عبدالله: هم... زه په دې نه پوهيږم...

اسمعيل: عبدالله، هيڅ خبره نه ده. کله چې زه د الله پاک په حقله سوچ کوم، نو داسې ډيرې خبرې شته چې په هغې باندې زه هم نه پوهيږم. خو قرآن مونږ ته دا ښودنه نه کوي چې په خپله پوهه باندې ملا وتړو، دا مونږ ته ښودنه کوي چې په خپل ايمان باندې يقين

وساتو. عبدالله، کله چې ته قرآن لولې، نو تا چرته
 دا سوچ کړې دې چې خومره حوالې دې ټکي سره
 شروع کيږي، "ایماندارانو...؟" په دې کښې دا نه
 وائی، "تاسو چې پوهیږئ..."

عبدالله: آؤ، ما ته پته ده. ما دا آیتونه لوستلی دی... زه یو
 ایماندار یم. نو ته ما ته څه وئیل غواړې؟

إسمعیل: زه تا ته د دې وئیلو کوشش کوم، که چرې مونږ د
 دې په حقله لږ سوچ وکړو چې خلق د چرته نه
 راځي، نو ډیر خلق د مرګ نه یريږي، او تا ته پته
 شته چې ولې؟ دا ځکه چې هغوی په هغه څه باندې
 په رښتیا یقین نه ساتي څه چې ورته الله پاک څرګند
 کړی وی. او چې هغوی ایمان نه لری نو هغوی د
 پاره هیڅ امید نشته، ځکه چې هغوی نه دی خبر
 چې د مرګ نه پس به ورسره څه کيږي. نو هغوی
 یريږي چې په ورځ د آخرت به څه کيږي.

عبدالله: ښه، تا ته دا څنگه پته ده چې د آخرت په ورځ به
 تا سره څه کيږي؟

إسمعیل: ما ته پته ده عبدالله، خو ما ته به تر هغې پورې پته
 نه وه چې د مرګ نه پس به ما سره څه کيږي تر څو
 چې راته چا وئیلی نه وو. خو زه داسې څوک پیژنم

چې ورته دا پته ده چې په ورځ د آخرت به ما سره
څه کيږي.

عبدالله: ستا څه مطلب دے؟

إسمعیل: زه به تا له يو مثال درکړم نو ته به زما په مطلب
باندي پوهه شي. فرض کړه چې ته بل وطن کښې
يو ښار ته د تلو د پاره منصوبه جوړوي. دا د هغه
وطن يو داسې ښار دے چې تا هډو ليدلے نه دے.
نو تر څو پورې چې ستا څوک پيژندگلو واله هلته
کښې نه وي نو زما په خيال ته هلته نه شي تلے،
تيک ده کنه؟ او تا ته پته شته چې ولې؟

عبدالله: زما په خيال دا ځکه چې ما ته د هغه ځای لارې
کوڅې نه دي معلومې نو زما نه لار خطا کيدے
شي. خو زه داسې هم کولے شم چې يوه نقشه
واخلم او په هغې کښې لار معلومه کړم.

إسمعیل: او، خو ستا څه خيال دے چې په نقشه کښې دا
معلومات به يو داسې کس نه وي ورکړي څه څوک
چې په خپله هغه ځای ته منځکښې تلے وي؟
عبدالله: او، ستا خبره صحيح ده.

إسمعیل: نو څوره، تا ته د يو داسې کس ضرورت دے
څوک چې درله معلومات درکولے شي او درته وئيلے

شى چې څنگه به په هغه ښار كښې خپله لار
معلوموي؟

عبدالله: ټيك ده.

اسماعيل: نو چې چرته ته ځې او هلته كښې ستا پېژندگلو
واله څوك وى، يا ته داسې يو كس پېژنې څوك
چې مخكښې هلته تلې وى او درته وئيلې شى چې
تا له چرته تلل پكار دى او څنگه به هغه ځاى ته
رسې، نو بيا تا له دا فكر كول نه دى پكار چې
ورك به شې.

عبدالله: خو ځينې وخت دا هم ډيره خوندوره خبره وى چې
درته نه وى معلومه چې چرته روان بې. كيدې شى
بيا ته د خپل سفر زبردستې قيصې نورو خلقو ته
وكړې.

اسماعيل: ښه، ستا خبره صحيح ده كله كله په سفر كښې
داسې كيږي. خو مونږ دا خبره معلوموو چې د مرگ
نه پس به مونږ سره څه كيږي. آيا ته واقعي داسې
غواړې چې يوه موقعه درته ملاؤ شى او په هغې
كښې ته غلط ځاى ته ورسې؟

عبدالله: ټيك ده، دا دې ډير ښه خبره وكړه اسماعيله.

إسمعیل: د دې نه علاوه، لکه څنګه چې ما درته ووتل،
ډیر خلق د مرګ او د قیامت ورځې نه بیرېری، ځکه
چې هغوی ته نه وی معلومه چې د مرګ نه پس به
ورسره څه کیږی، او هغوی د عدالت نه هم بیرېری.

عبدالله: خو داسې خلق هم شته چې د دې هیڅ پرواه نه
کوی چې د مرګ نه پس به ورسره څه کیږی.
هغوی وائی چې دا هیڅوک هم نه شی پیژندلې چې
د مرګ نه پس به هغوی سره څه کیږی

إسمعیل: دوی خو لکه د هغه خلقو په شان دی چې ما یې
درته مثال درکړو. دوی یو بل وطن کښې یو نوی
ښار ته ځی، خو دا ورته نه وی معلومه چې هلته به
څنګه رسی، یا چې هلته ورسی نو بیا به څه کیږی.
دا خبره یقینې ده چې هغوی به هلته روک شی.

عبدالله: اسمعیله، د خپل ځان په حقله دې څه خیال دے؟
إسمعیل: زه د دې نه نه بیرېرم چې د مرګ نه پس به ما سره
څه کیږی، او زه د دې نه هم نه بیرېرم چې په ورځ
د آخرت یا د هغې نه پس به ما سره څه کیږی.

عبدالله: ته څنګه دا خبره کولې شې؟ ته خو ډیرې لافې
وهې. د دې نه علاوه، زما په خیال هیڅوک هم دا

نہ شی پیژندلے چي د مرگ نہ پس به هغوی سره
 خه کپری. صرف الله پاک ته د دي پته ده.
 اسمعیل: عبدالله، زه لافي نه وهم. زما پوره يقين دے او
 تسلی راته ملاؤ ده چي د مرگ نه پس به ما سره خه
 کپری، او د دي بنياد په هغه خه باندي نه دے چي
 ما بي په خپل ذهن کبني خوبونه ليدل، بلکه دا هر
 خه د عیسی مسیح په وجه دی. په قرآن کبني
 وئیلے شوی دی، "کله چي ملايکو وئیل: اے
 مريمې! بي شکه الله تا ته له خپل طرف نه د يوې
 کلمې زیرے درکوی، چي د هغه نوم مسیح عیسی
 زوے د مريم دے. چي په دنيا او آخرت کبني به
 ډير مخور وی او له مقربينو شخه به وی." (قرآن ۳:
 ۴۵)

عبدالله: نو عیسی مسیح خنکه ستا مرسته کولے شی؟
 اسمعیل: دا بالکل لکه د هغه قيصې په شان دی چي ما
 درته وکره. که چري زه په بل وطن کبني داسې بناړ
 ته لار شم چي مخکبني کله هم نه یم تلے، که زه
 هلته شوک نه پیژنم، نو ورک به شم. خو زه اوس
 داسې شوک پیژنم چي هغه په آخرت کبني موجود
 دے. الحمدالله، زه عیسی مسیح پیژنم شوک چي

الله پاک ته ډير نزدې دے. هغه په دې دنيا او
آخرت کښې ډير مخور دے. نو کله چې زه مړ شم،
نو زه به نه ورکيرم.

عبدالله: خو د قيامت د ورځې په حقله دې څه خيال دے؟
ولې ته د هغې نه هم نه یريرې؟

اسماعيل: زه به ولې ویريرم؟ ما ته پته ده چې الله پاک عیسی
مسیح رالیرلے وو او هغه ته دا پته ده چې د قيامت
په ورځ به څه کيری. په قرآن کښې وئیلے شوی
دی، "او بې شکه دغه (عیسی) د قيامت لپاره يقيناً
یوه لويه نخښه ده، نو تاسو د دغه (قيامت) په باره
کښې له سره شک مه کوئ، خو زما پیروی کوی،
دا نيغه لار ده. (قرآن ۴۳: ۶۱)

نو د کله نه چې ما د عیسی مسیح پیروی شروع
کړې ده او هغه مې د الله پاک د رحمت په طور
قبول کړے دے نو اوس ما له د قيامت د ورځې په
حقله فکر مند کيدل نه دی پکار.

عبدالله: زما دا ايمان دے چې عیسی مسیح به په دویم ځل
دې دنيا ته راځی.

اسماعيل: ډير مسلمانان په دې خبره ايمان ساتی او زما هم
په دې ايمان دے. د عیسی مسیح دې دنيا ته د

واپس راتلو په حقله لږ سوچ کولې شې؟ په لاکونو خلق به هغه ووينی. زما ایمان دے چې ډیر خلق به په دروغه وائی چې هغوی عیسیٰ مسیح سره د ملاویدو تلوسه لری، خو یاد ساته چې عیسیٰ مسیح به خپل رښتینی منونکی پیژنی.

عبدالله: ستا خه مطلب دے، چې هغه به هغه خلق پیژنی شوک چې واقعی د هغه پیروی کوی؟ ستا مطلب دے عیسایان، تیک ده کنه؟

اسمعیل: نه عبدالله. زما مطلب هر هغه شوک دی چې په عیسیٰ مسیح یې ایمان راوړے وی او د هغه پیروی کوی. دا هیڅ مسئله نه ده چې هغوی کوم مذهب سره تعلق ساتی. عیسیٰ مسیح خلقو ته دا نه وائی چې عیسایان جوړ شی. عیسیٰ مسیح وئیلی دی، "تاسو له مې د حکمت خبرې راوړې دی او ځکه راغلے یم چې تاسو ته ځنې خبرې صفا کړم چې تاسو په کښې اختلافونه کوئ. نو د الله نه وویرېږئ او زما خبرې ومنئ. بې شکه الله زما هم رب دے او ستاسو هم رب دے، نو د هغه عبادت کوئ. هم دا سمه نیغه لار ده." (قرآن ۴۳: ۶۳ - ۶۴)

عبدالله: خو تہ څنگه دا وئیلے شی چي د هر مذهب خلق؟
ما دا سوچ کولو چي صرف عيسايان د عيسی مسیح
پیروکار دی.

اسمعیل: ځیني خلق په مسیحی کورنی کښي پیدا شوی وو
او هغوی ته به عيسايان وئیلے کیدل ځکه چي د
هغوی کورنی یوه مسیحی کورنی ده، خو د دي دا
مطلب نه دے چي هغوی واقعی په عيسی مسیح
ایمان لری او د هغه پیروی کوی. صرف په نوم
عيسايان بلل د قیامت په ورځ د هغوی هیڅ مرسته
نه شی کولے، که چرې هغوی واقعی په عيسی
مسیح ایمان نه وی راوړے او د هغه پیروی یې نه
وی کړې او عيسی مسیح یې د الله پاک د رحمت
په طور نه وی پیژندلے.

عبدالله: نو آیا تہ دا خبره کوي چي ټول عيسايان ایمانداران
نه دی، ټیک ده کنه؟ نو بیا زه څنگه د عيسی
مسیح په یو رښتینی پیروکار کښي او په یو عام
پیروکار کښي فرق کولے شم؟

اسمعیل: یو رښتینی عيسائی دا ایمان لری چي الله پاک هغه
د عيسی مسیح د مرګ د عظیمي قرباني په وسیله د
ګناه د سزا نه خلاص کړے دے. نو د هغوی دا

ایمان وی چې د خپلو نښو کارونو یا کوششونو په وسیله نه بلکه صرف د الله پاک په فضل او رحم سره هغوی صادق جوړ شوی دی او گناهونه یې بخښلې شوی دی. لکه څنگه چې په قرآن کښې وئیلې شوی دی، "هم دے (الله) د یرې لائق دے او د بخښنې اهل دے." (قرآن ۷۴: ۵۶)

د هغوی دا ایمان وی چې الله پاک د عیسی مسیح په وسیله باندې هغوی په روحانی طور ژوندی کړی دی. ما په یو ځای کښې لوستلی وو چې عیسی مسیح وفرمائیل، "څوک چې په دویم ځل پیدا نه شی نو هغه د آسمان په بادشاهۍ کښې نه شی داخلیدلې."

عبدالله: تا ته د دې هر څه څنگه پته ده؟

اسمعیل: مونږ په یوه اسلامی معاشره کښې اوسېږو او زمونږ ډیر ملگری مسلمانان دی، خو د کار په ځای کښې زما ځینې ملگری د نورو مذهبونو سره تعلق ساتی. زما ځینې ملگری هندوان او ځینې بت پرسته دی. او زما داسې ملگری هم شته چې عیسایان دی. هغوی ته پته ده چې زه مسلمان یم خو بیا هم زما ډیر خیال ساتی او زما عزت کوی. نو کله کله چې مونږ

خبرې کوو، نو صرف د کار په حقله خبرې نه کوو، بلکه مونږ د کاروبار، سياست او د روحاني څيزونو په حقله هم خبرې کوو. بهر حال، په دې کښې هيڅ بده خبره نشته چې د يو مسلمان په طور مونږ هغوئ نه د هغوئ د عقيدې په حقله تپوسونه وکړو. په قرآن کښې الله پاک حضرت محمد ته فرمائيلي دي چې د اهل کتابو نه تپوس وکړه، که چېرې د هغه په زړه کښې د هغه څه په حقله شک وي کوم چې ورته الله پاک ښودلی دی. په دې کښې وئيلی شوی دی، " نو که چېرې ته د هغه څه په باره کښې په شک کښې يې چې مونږ تا ته نازل کړی دی، نو ته له هغو کسانو څخه پوښتنه وکړه چې له تا نه مخکښې کتاب لولی، يقيناً ستا د رب له جانبه تا ته حق راغلی دے، نو ته هيڅکله هم له شک کونکو څخه مه کيړه." (قرآن ۱۰: ۹۴)

عبدالله: د عيسايانو په حقله زه په دې يوه خبره باندې بلکل نه پوهيږم چې هغوئ ولې د دريوو خدايانو عبادت کوی.

اسماعيل: ستا څه مطلب دے چې عيسايان د دريوو خدايانو عبادت کوی؟

عبدالله: ما ته هميشه وئيلے شوی دی چې عيسايان په دريوو خدايانو باندې ايمان ساتی: الله پاک، عيسی مسیح او مريم.

اسماعيل: عبدالله، زه ستا په دې خبره باندې بالکل حيران نه شوم. ما به هم مخکښې داسې سوچ کولو. نو يوځل زه يو څو عيسايانو سره ملاؤ شوم او د دې په حقله مې ترې نه تپوس وکړو. هغوی ووئيل چې عيسايان په الله پاک، عيسی مسیح او روح القدس باندې ايمان ساتی (په مريم نه).

عبدالله: ستا څه مطلب دے؟ خو بيا هم داسې ښکاري چې هغوی درې خدايان منی؟

اسماعيل: ښه، هغوی ما ته ووئيل چې عيسايان په يو الله باندې ايمان ساتی، خو د حضرت محمد په دور کښې د مذهبي بدعتونو خوروونکې ډلې موجودې وې چې په دريوو خدايانو بې ايمان وو، يا بې دا ايمان وو چې مريم هم يوه معبوده ده. او زما د هغوی په دې خبره يقين دے چې څنگه مونږ د مسلمانانو په طور باندې په يو الله ايمان ساتو نو داسې عيسايان هم په يو الله ايمان ساتی.

عبدالله: نو كله چي هغوي وائي چي هغوي په الله پاك،
عيسيٰ مسيح او روح القدس ايمان ساتي، نو د دې
نه د هغوي خه مطلب دے؟

اسماعيل: بنه عبدالله، كله چي مونږ وايو "بسم الله الرحمن
الرحيم": نو د دې نه زمونږ خه مطلب دے، شروع
كوم په نامه د خدائي، چي ډير زيات مهربان، بي
حده رحم كوونكې دے. نو آيا مونږ وايو چي
خدائي، الرحمن، او الرحيم درې جدا خدايان دي يا
يو خدائي دے؟

عبدالله: نه. صرف يو خدائي دے!
اسماعيل: تيك ده. نو كله چي مونږ د يو كم سلو بنائسته
نومونو تلاوت كوو، نو آيا دا مونږ د ډيرو خدايانو
عبادت كوو كه صرف د يو خدائي؟

عبدالله: صرف د يو خدائي!
اسماعيل: عبدالله، ستا خبره صحيح ده. د هغوي په عقيدې
باندي د خبرو كولو نه مخكښي مونږ له اول د هغې
په حقله زده كړه پكار ده، گني مونږ به د هغوي د
عقيدې په حقله غلطې نتيجې ته ورسو.

عبدالله: خو ما اؤريدلى دى چې په قرآن كښې داسې ډير آيتونه دى چې په كښې وئيلې شوى دى چې عيسايان بد او خراب خلق دى.

اسماعيل: زما په خيال په دې آيتونو كښې وئيلې شوى دى چې په اهل كتابو كښې صرف يو خو كسان داسې دى، دا نه دى وئيلې شوى چې ټول داسې دى. په قرآن كښې وئيلې شوى دى، "دوى يو شان نه دى. په اهل كتابو كښې يوه ډله ده صادق، چې د شپې په ساعتونو كښې د الله آيتونه تلاوت كوي او هغوئ سجدې كوي." (قرآن ۳: ۱۱۳)

په يو بل آيت كښې هم داسې وئيلې شوى دى، "او بې شكه ځينې له اهل كتابو څخه خامخا هغه څوك دى چې په الله ايمان راوړى، او په هغه كتاب چې تاسو ته نازل كړى شوى دى. او په هغو كتابونو چې دوى ته نازل كړى شوى دى، چې الله ته عاجزى كوونكى دى. د الله د آيتونو په بدل كښې لږ قيمت نه اخلى! دغه كسان چې دى د دوى لپاره د خپل رب په نيز د دوى اجر دى. بې شكه الله ډير زر حساب كوونكې دى." (قرآن ۳:

(۱۹۹)

عبدالله: نو کله چې ته د کار په ځای کښې خپلو ملگرو سره د مذهبی څیزونو په حقله خبرې کوي، او ته د هغوی یوې خبرې سره اتفاق نه کوي نو بیا څه کیري؟ آیا ته غصه کیري او هغوی نه خفه کیري؟

إسمعیل: نه عبدالله. داسې کول به غلط وی. قرآن وائی چې مونږ دې هغوی سره جگړه ونه کړو. په دې کښې وئیلې شوی دی، "او تاسو له اهل کتابو سره جگړه مه کوئ مگر په هغې طریقې سره چې تر ټولو ښه وی...." (قرآن ۲۹: ۴۶)

د دې مطلب دے چې کله مونږ اهل کتابو سره خبرې کوو نو پکار دی چې په نرمی او ښه طریقې سره خبرې وکړو.

عبدالله: هم.... د کار په ځای کښې چې ستا کوم عیسایان ملگری دی نو آیا هغوی تا سره چرته د عیسی مسیح په حقله خبرې کړی دی؟

إسمعیل: آو، کله کله. کله چې د ډوډی وقفه وی یا د چټی نه پس مونږ یو ځای ځو، نو مونږ صرف د کار په حقله نه بلکه د ډیرو څیزونو په حقله خبرې کوو. د دې نه علاوه، هغوی سره د روحانی څیزونو په حقله خبرو کولو کښې هیڅ بدی نشته.

عبدالله: نو عام طور باندې ته هغوى سره د كومو خيزونو په حقله خبرې كوي؟

اسماعيل: د هرې ورځې ژوند په حقله، لكه د كورنۍ او كار په حقله كښې. كله چې زمونږ يو ملگري ته څه مسئله وي او هغوى غواړي چې د دې په حقله خبرې وكړو او څه مشوره وركړو. زه هميشه هغوى له حوصله وركوم چې د الله پاك په فضل او رحم باندې ايمان ساتي او هيڅ شك مه كوي. زه هغوى ته وایم چې مقدس كتابونه ولولئ نو په دې كښې به تاسو ته د الله پاك هدايت او رڼا ملاؤ شي.

عبدالله: نو هغوى ستا نصيحت قبلوي؟

اسماعيل: آو، خاص طور باندې هغوى څوك چې په عيسى مسيح ايمان ساتي او د هغه پيروي كوي. الله پاك هغوى سره وعده كړې ده چې په ټولو مسئلو باندې به برې وركوي، په نسبت د غير ايماندارانو چې بې مدده دي او داسې څوك نشته چې هغوى ترې نه مدد اخستلې شي. لكه څنگه چې په قرآن كښې وئيلې شوي دي، "كله چې الله وفرمائيل، اے عيسى زه به تا واپس واخلم او خپل طرف ته به دې راوخيژوم او د كافرانو (د تهمت) نه به دې پاك

کرم. اؤ ستا پیروی کوونکی خلق به تر قیامتہ پوری
 د منکرانو د پاسہ کرم. نو چا چي کفر غوره کرمے
 دے هغوی له به په دنیا اؤ آخرت دواړو کښي سختہ
 سزا ورکوم". (قرآن ۳: ۵۵ - ۵۶)

عبدالله: اسمعيل ته وگوره کنه؟ داسې ښکاري چې باران
 شروع کيدو واله دے، نو ښه به دا وی چې د باران
 شروع کيدو نه مخکښي کور ته ځان ورسوو.

اسمعیل: عبدالله، ستا خبره صحیح ده. خو کور ته د تلو نه
 مخکښي زه تا ته دا وئیل غواړم چې د راتلونکي
 خالی په ورځ مونږ په خپل کور کښي یوه میلستیا
 کړي ده. نو که چرې تا سره وخت وی نو خامخا
 راشه.

عبدالله: دا میلستیا د څه د پاره ده؟

اسمعیل: دا زما د ورور د پاره دے. مونږ غواړو چې
 خوشحالی وکړو ځکه چې الله پاک د هغه مرسته
 وکړه اؤ یوه نوې نوکری ورته ملاؤ شوه.

عبدالله: ډیر ښه! الحمد لله! څه ټیک شوه بیا به هلته
 ملاقات کوو. السلام علیکم.

اسمعیل: وعلیکم السلام.



عبدالله: ستا خه خیال دے چي هغه واقعی مره خلق بیا
راژوندی کړل او که نه دا آیتونه صرف علامتی طور
باندې استعمال شوی دی؟

إسمعیل: عبدالله، په قرآن کښې آیتونه مونږ ته یو خیز په
حقله خبرې نه کوی، کیدے شی چي د دې دا
دواړه مطلبونه وی: عیسیٰ مسیح واقعی مره خلق بیا
راژوندی کړل او هغه خلقو له بی ژوند ورکړو شوک
چي په روحانی طور باندې مره دی. بهر حال
عبدالله، که چرې تاسره وخت وی نو مونږ بیا چرته
په دې باندې خبرې اترې کولے شو. اوس ما له د
مانبام عبادت نه مخکښې یو شو کارونه کول پکار
دی، نو ښه به دا وی چي اوس لار شو. آیا ته به نن
مانبام جماعت ته ځي؟

عبدالله: نه. زما په خیال زه به په کور کښې خپلې کورنۍ
سره دعا کوم. ما له خپل موټر سائیکل هم کتل پکار
دی چي هغه ټیک شوے دے او که نه.

إسمعیل: ټیک ده، نو بیا به ملاؤ شو.

عبدالله: اوه، عبدالله، راروان اتوار دې هیر نه شی. ته به
راځي کنه چي مونږ سره سیل د پاره لار شې،

صحيح ده كنه؟ خان سره كيمره هم راوړه، مونږ به

نبه ډير تصويران وباسو.

اسماعيل: ټيک ده. عبدالله، زما نه به نه هيريری. السلام

عليکم.

عبدالله: وعليکم السلام.



Download from: aghalibrary.cm